

Hallituksen esitys Eduskunnalle vuoden 2010 tuloveroasteikkolaiksi sekä eräiksi tuloverotusta ja verotuksessa sovellettavia korkoja koskeviksi muutoksiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esitys sisältää ehdotuksen vuoden 2010 valtionverotuksessa sovellettavaksi progressiiviseksi tuloveroasteikoksi. Lisäksi esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia siten, että työtulovähennystä ja perusvähennystä kasvatettaisiin. Valtionverotuksen eläketulovähennyksen laskentakeroointia korotettaisiin ja kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen poistumaprosenttia alennettaisiin.

Verovelvollinen voisi vaatia jaettavan yritystulon ja verotusyhtymän maatalouden tulo-osuuden verotettavaksi kokonaan ansiotulona. Kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatu voitto säädettäisiin verovapaaksi, jos alue luovutetaan luonnonsuojelualueeksi valtiolle tai valtion liikelaitokselle.

Työsuhdematkalipun verovapaa määrä määriteltäisiin euromääräisesti ja verovapaan edun suuruutta kasvatettaisiin. Työsuhdelainan korkoedun verovapaa määrä sidottaisiin peruskoron sijasta yleisesti käytössä oleviin lainan viitekorkoihin.

Yritysmuodoista riippumatta verovelvollisella olisi oikeus vähentää asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset tuloverolain pääsäännön mukaisesti. Maatalousyrittäjiin eläkelaisissa tarkoitettulla vakuutetulla apurahansaajalla olisi oikeus vähentää ansiotulostaan maksamansa pakollinen ryhmähenkivakuutusmaksu sekä tapaturmavakuutusmaksu.

Verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annettua lakia muutettaisiin siten, että Verohallinnon vahvistama julkisesti notee-

raamattoman osakkeen vertailuarvo sekä maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden verotusarvo säädettäisiin julkiseksi verotustiedoksi.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan muutettavaksi useita verolakeja, joissa säädetään verotuksessa perittävien eräiden korkojen vähimmäismäärästä. Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron määrää ehdotetaan alennettavaksi väliaikaisesti vuonna 2010 yhdellä prosenttiyksiköllä.

Esitys liittyy valtion vuoden 2010 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2010 alusta. Lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa. Työsuhdelainaa ja asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten sekä vakuutusmaksujen vähennysoikeutta koskevia säännöksiä sovellettaisiin kuitenkin jo vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa. Osakkeiden vertailuarvojen ja osuuskien verotusarvojen tietojen julkisuutta koskevia säännöksiä sovellettaisiin jo verovuodelta 2006 toimitetun verotuksen tietoihin. Veronlisäystä, viivekorkoa ja viivästyskorkoa koskevat lainmuutokset olisivat voimassa 31 päivään joulukuuta 2010 ja niitä sovellettaisiin veronlisäykseen, viivekorkoon ja viivästyskorkoon, jotka lasketaan 1 päivästä tammikuuta 2010 joulukuun 31 päivään 2010.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYS	2
PERUSTELUT	4
1 Nykytila	4
1.1 Ansiotulojen veroperusteet	4
1.2 Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus	5
1.3 Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus	5
1.4 Suojelualueeksi luovutetun kiinteistön luovutusvoiton verotus	6
1.5 Työsuhdematkalippu	6
1.6 Työsuhdelaina	8
1.7 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset	9
1.8 Pakolliset vakuutusmaksut	9
1.9 Osakaslainan takaisinmaksu ja yrittäjäosakkaan hankintavelan korot	10
1.10 Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään	10
1.11 Verotuksessa sovellettavat eräät korot	11
1.12 Viivästysseuraamusten väliaikainen muutos	13
1.13 Eräät verotuksen julkiset tiedot	14
2 Ehdotetut muutokset	14
2.1 Ansiotulojen veroperusteiden lieventäminen	14
2.2 Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus	16
2.3 Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus	16
2.4 Verovapaat luovutusvoitot	16
2.5 Työsuhdematkalippu	16
2.6 Työsuhdelaina	17
2.7 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset	18
2.8 Pakolliset vakuutusmaksut	18
2.9 Osakaslainan takaisinmaksu ja yrittäjäosakkaan hankintavelan korot	18
2.10 Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään	19
2.11 Verotuksessa sovellettavat eräät korot	19
2.12 Viivästysseuraamusten väliaikainen alentaminen	19
2.13 Eräät verotuksen julkiset tiedot	20
3 Esityksen vaikutukset	20
3.1 Ansiotulojen veroperusteiden lieventäminen	20
3.2 Jaettavan yritystulon ja verotusyhtymän tulo-osuuden pääomatulo-osuus	23
3.3 Verovapaat luovutusvoitot	23
3.4 Työsuhdematkalippu	23
3.5 Työsuhdelaina	23
3.6 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset	23
3.7 Pakolliset eläkevakuutukset	23
3.8 Korkoja koskevat muutokset	23
3.9 Vaikutukset kuntien ja seurakuntien verotuloihin sekä sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoon	24
4 Asian valmistelu	24
5 Riippuvuus muista esityksistä	24
6 Voimaantulo	24

LAKIEHDOTUKSET	26
Vuoden 2010 tuloveroasteikkolaki	26
tuloverolain muuttamisesta	27
verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta ja 22 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta	30
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta..	32
valmisteverotuslain 39 §:n muuttamisesta	33
maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain 10 ja 11 §:n muuttamisesta.....	34
rataverolain 20 §:n muuttamisesta	35
väylämaksulain 28 §:n muuttamisesta	36
tullilain 39 §:n muuttamisesta.....	37
veronkantolain 22 §:n muuttamisesta	38
verotililain 31 §:n muuttamisesta ja 32 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	39
veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	40
LIITE	41
RINNAKKAISTEKSTIT	41
tuloverolain muuttamisesta	41
verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta ja 22 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta	46
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta..	49
valmisteverotuslain 39 §:n muuttamisesta	50
maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain 10 ja 11 §:n muuttamisesta.....	51
rataverolain 20 §:n muuttamisesta	52
väylämaksulain 28 §:n muuttamisesta	53
tullilain 39 §:n muuttamisesta.....	54
veronkantolain 22 §:n muuttamisesta	55
verotililain 31 §:n muuttamisesta ja 32 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	56
veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	57

PERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Ansiotulojen veroperusteet

Pääministeri Vanhasen toisen hallituksen ohjelman mukaan työn verotusta kevennetään hallituskaudella yhteensä 1,1 miljardilla eurolla.

Vuoden 2008 ansiotulojen verotusta kevennettiin 330 miljoonalla eurolla. Lisäksi progressiiviseen tuloveroasteikkoon tehtiin kahden prosentin inflaatiotarkistus, jonka arvioitiin alentavan valtion tuloveron tuottoa 170 miljoonalla eurolla. Hallitusohjelmassa tarkoitettua 1,1 miljardin euron verokevennysvaraa ei kuitenkaan vielä käytetty lainkaan, sillä ansiotason nousu huomioon ottaen kevennys riitti estämään verotuksen kiristymisen, mutta verotus ei keventynyt siten kuin hallitusohjelmassa tarkoitetaan.

Vuoden 2009 ansiotulojen verotusta kevennettiin 1,03 miljardilla eurolla. Lisäksi progressiiviseen tuloveroasteikkoon tehtiin neljän prosentin inflaatiotarkistus, jonka arvioitiin alentavan valtion tuloveron tuottoa 340 miljoonalla eurolla. Muutokset vähensivät siten verotuloja yhteensä noin 1,37 miljardilla eurolla. Kun ansiotason nousuksi vuonna 2009 arvioitiin viisi prosenttia, verotus keveni ansiotason nousu huomioon ottaen arvion mukaan 870 miljoonalla eurolla. Tällöin tuloveroasteikon inflaatiotarkistuksen ja ansiotason nousun verotusta kiristävän vaikutuksen kompensoinnin osuus 1,37 miljardin euron vaikutuksesta oli noin 500 miljoonaa euroa. Hallitusohjelmassa tarkoitettua 1,1 miljardin euron verokevennysvaraa jäi näin ollen käyttämättä noin 240 miljoonaa euroa. Tätä jäljellä olevaa veronkevennysvaraa ei esitetä käytettäväksi vuonna 2010.

Tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 4 momentin mukaan kultakin vuodelta toimitettavassa ansiotulon verotuksessa sovellettavasta veroasteikosta säädetään erikseen. Eriytetyssä tuloverojärjestelmässä progressiivinen tuloveroasteikko koskee luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien saamaa ansiotuloa. Vuoden 2009 ansiotulon verokevennys toteutettiin keventämällä tuloveroasteikkoa ja ottamalla käyttöön uusi työtulovähennys. Työtulovähennyksellä korvattiin val-

tionverotuksen ansiotulovähennys ja vähennyksellä on tarkoitus jatkossa toteuttaa sellaiset ansiotuloverotuksen kevennykset, jotka aikaisemmin on toteutettu kasvattamalla kunnallisverotuksen tai valtionverotuksen ansiotulovähennystä.

Työtulovähennys

Työtulovähennys tehdään ensisijaisesti ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta. Siltä osin kuin ansiotulosta valtiolle suoritettava tulovero ei riitä vähennyksen tekemiseen, vähennys tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa. Vähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Koska työtulovähennys kohdistuu palkkatuloon ja muuhun aktiivituloon, vähennyksen kasvattaminen keventää työn verotusta.

Työtulovähennys on 5,2 prosenttia vähennykseen oikeuttavien tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 600 euroa. Vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita verosta tehtäviä vähennyksiä. Kun puhdas ansiotulo on noin 83 800 euroa, työtulovähennystä ei myönnetä.

Perusvähennys

Kunnallisverotuksen perusvähennyksestä säädetään tuloverolain 106 §:ssä. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tulosta vähennetään 1 480 euroa, jos hänen puhdas ansiotulonsa ei muiden vähennysten tekemisen jälkeen ole mainittua määrää suurempi. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä

pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Koska perusvähennys myönnetään muiden vähennysten tekemisen jälkeen, vähennys kohdistuu etuustulon-, palkkatulon- ja eläketulonsaajalla eri tulotasolle mainituista tuloista tehtävien erilaisten vähennysten vuoksi. Perusvähennys tulee täysimääräisenä myönnettäväksi etuustuloa saavalla noin 1 600 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 2 200 euron vuosituloilla ja eläketuloa saavalla noin 9 200 euron vuosituloilla. Kunnallisverotuksen verotettavaa tuloa alkaa kertyä verovelvolliselle edellä mainittujen vuositulojen ylittävistä tuloista. Perusvähennyksen vaikutus ulottuu etuustulonsaajalla noin 8 800 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 13 600 euron vuosituloille ja eläketulonsaajalla noin 13 600 euron vuosituloille asti.

Eläketulon verotus

Eläketulon veroasteeseen voidaan vaikuttaa ennen kaikkea eläketulovähennyksillä. Valtionverotuksen eläketulovähennyksestä säädetään tuloverolain 100 §:ssä ja kunnallisverotuksen eläketulovähennyksestä tuloverolain 101 §:ssä. Eläketulovähennykset tehdään verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta.

Valtionverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,65 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen 10 euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 46 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän. Valtionverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään yksinäiselle henkilölle verovuonna maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

Kunnallisverotuksessa täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään perusvähennyksen enimmäismäärä ja jäännös pyöristetään seura-

vaan täyteen 10 euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 62 prosentilla ylimenevän osan määrästä. Kunnallisverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään verovuonna yksinäiselle henkilölle maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää.

1.2 Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Tuloverolain 38 §:n mukaan 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Verovelvollinen tai yrittäjäpuolisot voivat esittää edellä mainitun vaatimuksen elinkeinotoiminnan ja maatalouden tulolähteen osalta erikseen ja vaatimus on tehtävä ennen verotuksen päättymistä.

Vuoden 2007 verotuksessa noin 23 000 elinkeinonharjoittajaa oli vaatinut ennen verotuksen päättymistä elinkeinotoiminnan osalta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaavan määrän. Vastaavasti noin 22 000 maataloudenharjoittajaa oli vaatinut ennen verotuksen päättymistä maatalouden osalta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaavan määrän.

1.3 Verotusyhtymän osakkaan tulosuuden pääomatulo-osuus

Tuloverolain 39 §:n mukaan luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden

tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Osakkaan yhtymävarallisuudella tarkoitetaan hänen osuuttaan yhtymän maatalouden varoista edellisen verovuoden päättyessä vähennettynä hänen yhtymän maatalouteen tuolloin kohdistuneella velallaan. Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän muusta kuin maatalouden tulosta katsotaan pääomatuloksi. Verovuonna 2007 oli noin 3 500 osakasta vaatinut pääomatulo-osuudeksi 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaavan määrän.

1.4 Suojelualueeksi luovutetun kiinteistön luovutusvoiton verotus

Tuloverolain 48 §:ssä säädetään verovapaista luovutusvoitoista. Pykälässä säädetään verovapaaksi tietyissä tilanteissa oman asunnon luovutusvoitto, tavanomaisesta kotieristämistä saatu enintään 5 000 euron suuruinen luovutusvoitto, sukupolvenvaihdosluovutus sekä vähäiset enintään 1 000 euron luovutuksista syntyneet luovutusvoitot. Vastaavasti luonnonsuojelulaissa (1096/1996) tarkoitetuksi suojelualueeksi luovutetusta kiinteästä omaisuudesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa siltä osin kuin kiinteistö vaihdetaan toiseen kiinteistöön.

Luovutusvoittoverovapauden lisäksi luonnonsuojelulain suojelualan omistajalle maksettu kertakaikkinen korvaus niistä taloudellisen hyödyn menetyksistä, joita mainitun lain mukaisesta suojelusta omistajalle aiheutuu, on säädetty verovapaaksi tuloksi tuloverolain 80 §:n 1 momentin 7 kohdan perusteella.

Valtio voi hankkia omistukseensa maa- ja vesialueita luonnonsuojelutarkoituksiin. Hankinnoilla pannaan toimeen valtioneuvoston päättämiä valtakunnallisia luonnonsuojeluohjelmia, Natura 2000 -verkostoa ja toteutetaan kaavoituksessa tehtyjä luonnonsuojelualuevarauksia. Myöhemmässä vaiheessa valtiolle suojelutarkoituksiin hankituista maista perustetaan lailla tai asetuksella luonnonsuojelu-

alueita luonnonsuojelulain 3 luvun mukaisesti.

Valtioneuvosto on 27 päivänä maaliskuuta 2008 tehnyt päätöksen Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelmasta vuosille 2008—2016, jäljempänä METSO-ohjelma. METSO-ohjelman tavoitteena on pysäyttää metsäisten luontotyyppien ja metsälajien taantuminen ja vakiinnuttaa luonnon monimuotoisuuden suotuisa kehitys vuoteen 2016 mennessä. METSO-ohjelmaa toteutetaan ekologisesti tehokkailla, vapaaehtoisilla ja kustannuksiin vaikuttavilla keinoilla. METSO-ohjelmaa varten laaditaan yhteiset luonnontieteelliset valintaperusteet, jotka kattavat metsien monimuotoisuuden kannalta tärkeimmät elinympäristöt ja rakennepiirteet. Luonnonsuojelulain nojalla rahoitettavat metsien monimuotoisuutta turvaavat keinot tähtäävät kohteiden pysyvään tai pysyväisluonteiseen suojeluun. Kohteen suojelu voidaan toteuttaa perustamalla alueelle pysyvä tai määräaikainen yksityinen luonnonsuojelualue tai alue voidaan myydä valtiolle luonnonsuojelualueeksi. Metsänomistajalle korvataan täysimääräisesti toimenpiteestä aiheutuvat kustannukset ja tulon menetykset. Valtioneuvosto on asettanut tavoitteeksi, että maanomistajien vapaaehtoisesti tarjoamia alueita perustetaan yksityisiksi luonnonsuojelualueiksi tai hankitaan valtiolle yhteensä 96 000 hehtaaria vuoteen 2016 mennessä.

Vuoden 2007 aikana valtio hankki 343 kiinteistöä, joiden yhteenlaskettu pinta-ala oli 3 606 hehtaaria ja arvo noin 10,5 miljoonaa euroa. Vuonna 2008 hankittiin 306 kiinteistöä, joiden yhteenlaskettu pinta-ala oli 2 347 hehtaaria ja arvo noin 9,3 miljoonaa euroa. Valtio on hankkinut luonnonsuojelualueita myös alueita vaihtamalla. Vuonna 2007 valtiolle maa-alueiden vaihtona hankittiin 164 kiinteistöä, joiden yhteenlaskettu pinta-ala oli yhteensä 1 821 hehtaaria ja vaihtojen arvo noin 3,6 miljoonaa euroa. Vuonna 2008 vaihtojen perusteella valtiolle hankittiin 110 kiinteistöä, joiden yhteenlaskettu pinta-ala oli 1 066 hehtaaria ja arvo noin 1,5 miljoonaa euroa.

1.5 Työsuhdematkalippu

Tuloverolain 64 §:n 2 momentin mukaan työnantajan työntekijälle antama joukkoli-

kenteen henkilökohtainen matkalippu asunnon ja työpaikan välistä matkaa varten arvostetaan 75 prosenttiin lipun käyvästä arvosta. Säännöstä sovellettiin ensimmäisen kerran vuoden 2006 verotuksessa.

Säännös koskee yleisesti käytössä olevaa säännöllistä henkilöliikennettä ja niin sanottuja reittitakseja. Soveltamisalan ulkopuolelle on jäänyt julkisesta liikenteestä lentoliikenne ja tilausliikenne, kuten normaali taksiliikenne.

Veroedun edellytyksenä on, että matkalipun käyttöoikeus on ainoastaan työntekijällä. Arvostussäännös ei siis koske haltijakohtaisia matkalippuja, joita työntekijän lisäksi voivat käyttää myös muut henkilöt. Huojennus koskee ainoastaan asunnon ja työpaikan välistä matkaa varten annettua lippua. Se ei voi oikeuttaa edellä mainittua matkaa pitemmille matkoille. Lipun käyttöön ei liity matkojen lukumäärää tai kellonaikaa koskevia rajoituksia, vaan lippua voi käyttää myös vapaa-ajan matkoihin.

Huojennussäännöstä voidaan soveltaa vain työnantajan antamiin matkalippuihin. Jos palkansaaja ostaa lipun itse ja työnantaja maksaa hänelle lipun hinnan tai osan siitä, työnantajan maksama osuus on kokonaan palkkaa. Työsuhdematkalippu voidaan toteuttaa olemassa olevia matkakortti- ja lippujärjestelmiä hyödyntäen. Työnantaja voi esimerkiksi sopia lipunmyyntiorganisaation, joita ovat muun muassa Valtion rautatiet, Matkahuolto ja Pääkaupunkiseudun Yhteistointavaltuuskunta YTV, tai liikennöitsijän kanssa siitä, että nimettyjen työntekijöiden lipun hinta laskutetaan, joko kokonaan tai osittain, työnantajalta. Verotuskäytännössä maksuvälineenä on myös hyväksytty lippuorganisaation luovuttamat työmatkasetelit.

Työnantajan työntekijälleen antama verotuksessa luontoisetuna pidettävä työmatkalippu vaikuttaa eri tavoin sekä työnantajan että työntekijän verotuksessa. Sairausvakuutuslain (1224/2004) mukaan vakuutettu työntekijä on velvollinen maksamaan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua kunnallisverotuksessa verotettavan ansiotulon perusteella ja päivärahamaksua lähtökohtaisesti ennakonpidätyksen alaisen palkka- ja tötulon perusteella. Vuonna 2009 työntekijän sairaanhoitomaksu on 1,28 prosenttia ja päivärahamaksu 0,7 prosenttia.

Työntekijän eläkelain (395/2006) mukaan työnantaja pidättää palkanmaksun yhteydessä työntekijän eläkemaksun työntekijän eläkelaisissa tarkoitetusta palkasta. Työnantajan on työttömyysturvaetuuksien rahoituksesta annetun lain (1181/2005) mukaan perittävä työntekijän palkasta myös työttömyysvakuutusmaksu. Työntekijän eläkemaksua ja työttömyysvakuutusmaksua ei pidetä veropaapaa tulon osalta. Vuonna 2009 työntekijän eläkemaksu on 4,3 prosenttia ja työttömyysvakuutusmaksu 0,2 prosenttia.

Työnantaja maksaa palkkojen perusteella työnantajan sosiaaliturvamaksua, ellei työnantaja kuulu Lapin kunnissa ja eräissä saaristokunnissa tai Kainuun kunnissa tai eräissä Itä-Suomen läänin kunnissa toteutettavan sosiaaliturvamaksuvapautuksen piiriin. Työnantajan sosiaaliturvamaksuista annetun lain (366/1963) 4 §:n mukaan työnantaja suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksun työntekijöille maksettavien palkkojen yhteismäärän perusteella, ja lähtökohtaisesti palkkana pidetään ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta. Näin sosiaaliturvamaksua ei makseta työsuhdematkalipun verovapaasta osasta.

Työnantajan kuuluu järjestää työsuhteessa oleville työntekijöilleen työeläkelain mukainen eläketurva. Eläkkeen perusteena olevaa työansiota määrättäessä otetaan huomioon palkka, tulospalkkio tai muu vastike, joka on maksettu korvauksena työstä. Lähtökohtaisesti palkalla tarkoitetaan ennakoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, joten työsuhdematkalipun verovapaa osa ei ole työeläkkeen perusteena. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena ei pidetä työsuhdematkalipun verovapaata osaa.

Työnantaja on velvollinen vakuuttamaan työntekijänsä tapaturman ja ammattitaidin varalta. Tapaturmavakuutusmaksun suuruus määräytyy työn tapaturmariskin perusteella ja maksu lasketaan vakuutusturvan piiriin kuuluville maksettujen palkkojen perusteella. Maksun perusteena on lähtökohtaisesti palkka, josta maksetaan muutkin sosiaalivakuutusmaksut. Työttömyysvakuutus on pakollisen tapaturmavakuutuksen liitännäisvakuutus. Työttömyysvakuutusmaksua maksetaan sen työpalkkojen määrän perusteella,

jonka mukaan työnantajan tapaturmavakuutusmaksukin määräytyy. Näin ollen tapaturmavakuutusmaksun ja työttömyysvakuutusmaksun perusteena ei ole luontoisedun verovapaana pidettävä osa. Vuonna 2009 palkan sivukulut ovat yhteensä keskimäärin yksityisellä työnantajalla 22,5 prosenttia sekä kunta-työnantajalla 29,7 prosenttia.

Työsuhdematkalippu on enimmäkseen otettu käyttöön siten, että etu tarjotaan työntekijöille palkan lisänä. Edun määrä on kuitenkin usein mitoitettu niin, että työsuhdematkalippu on kokonaisuudessaan verovapaata etua, jolloin etu ei vaikuta välittömästi työnantajan ja työntekijän verotuksessa. Näin työnantajan antama etu on myös käytännössä rajoittunut 25 prosenttiin lipun hinnasta. Useissa työnantajaorganisaatioissa on lipun käyttöönoton yhteydessä laadittu myös ohjeet työsuhdematkalippuun oikeutetuista henkilöistä. Työsuhdematkalippua ei ole välttämättä tarjottu esimerkiksi osa-aikaisille tai lyhyessä työsuhteessa oleville työntekijöille.

Työsuhdematkalipun on tarjonnut vuoden 2008 aikana noin 770 työnantajaa ja sen piirissä on noin 43 000 palkansaajaa, joista suurin osa on Helsingin, Espoon, Kauniaisten, Tampereen ja Turun kaupunkien sekä Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin (HUS) henkilöstöä. Lipun käyttöön ottaneet yritykset ovat pääosin pieniä alle 20 työntekijän organisaatioita. Työsuhdematkalipun käyttömäärä on lisääntynyt merkittävästi ensimmäisten vuosien aikana, sillä vuonna 2006 lipun oli tarjonnut noin 450 työnantajaa ja lippu oli käytössä noin 7 300 palkansaajalla.

Kokemuksia työsuhdematkalipun käyttöönotosta eri työnantajilta ja työntekijöiltä on selvitetty Paikallisliikenneliitto ry:n tilaamassa tutkimuksessa. Tutkimuksen tulokset on selostettu seikkaperäisesti Tampereen teknillisen yliopiston julkaisemassa Suositukset työsuhdematkalippujärjestelmän kehittämiseksi -julkaisussa (tutkimusraportti 67).

Julkaisun perusteella voidaan todeta, että työsuhdematkalippu on herättänyt työnantajaorganisaatioissa melko suurta kiinnostusta. Työsuhdematkalippu on monille työnantajille tervetullut toimenpide, jonka perusteena on ollut työtyytyväisyyden parantaminen, organisaation oman ympäristö- tai yhteiskunta-

vastuuohjelman toteuttaminen tai tarve vähentää pysäköintipaikkojen kysyntää.

Työsuhdematkalipun antaminen on lipun käyttöönottoaineissa organisaatioissa sujunut hyvin, ja työntekijöiltä saatu palaute on ollut erittäin myönteistä. Työsuhdematkalippu on lisännyt työtyytyväisyyttä. Työsuhdematkalipun ovat ottaneet yleisimmin käyttöön ne työntekijät, jotka jo aiemmin ovat käyttäneet joukkoliikennettä säännöllisesti, mutta työsuhdematkalipun käyttömahdollisuuden on arvioitu lisänneen joukkoliikenteen käyttöä.

Työsuhdematkalipun hallinnointi on ollut suhteellisen kevyttä, mutta esimerkiksi työmatkasetelien käsittely on sitonut henkilöresursseja melko paljon. Suurimmat ongelmat ovat liittyneet lipun käyttöönoton valmisteluun, sillä käyttöönotto on vaatinut paljon suunnittelu- ja selvittelytyötä. Työsuhdematkalippuun oikeutettujen henkilörekisterin perustaminen ja ylläpitäminen, palkanlaskennan eri toimintojen sovittaminen sekä muiden järjestelmään liittyvien rutiinien selvittäminen ja toteuttaminen ovat vaatineet resursseja etenkin suurissa työnantajaorganisaatioissa.

Monet lipun käyttöönottoa harkinneet työnantajaorganisaatiot ovat arvioineet valmistelutyön määrän suureksi verrattuna lipusta koituviin hyötyihin. Työsuhdematkalippu on arvioitu erittäin mielenkiintoiseksi henkilöstöetuudeksi, mutta sen käyttöönottoa on hidasnuttanut epävarmuus siitä, kuinka houkuttavana etua pidettäisiin työntekijöiden keskuudessa. Työntekijälle kertyvän hyödyn arviointia on vaikeuttanut erilaisista toteutustavoista johtuva nettohyödyn vaihtelu. Nämä seikat ovat vähentäneet työnantajien halukkuutta tarjota työsuhdematkalippua henkilöstölleen.

1.6 Työsuhdelaina

Tuloverolain 67 §:n mukaan veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan korkoetu työsuhteen perusteella saadusta lainasta siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin eräistä viitekoroista annetun lain (996/1998) 1 §:ssä tarkoitettu peruskorko. Valtiovarainministeriön vahvistama peruskorko on ollut 4,75 prosenttiyksikköä vuonna 2008 ja 5,00 prosenttiyksikköä vuonna 2009.

Peruskorko laski 1 päivästä heinäkuuta 2009 alkaen 1,75 prosenttiyksikköön. Työntekijälle syntyy veronalainen etu, jos työsuhteen perusteella annetusta lainasta peritty korko on pienempi kuin edellä mainittu peruskorko. Vuoden 2009 alussa luottolaitosten asiakkaiden luotoissa käytetyt korot olivat usein edellä mainittua peruskorkoa alhaisemmat, jolloin käytännössä henkilökunnalta peritty korko oli asiakkaiden korkoa korkeampi. Verotuskäytännössä on kuitenkin katsottu, ettei henkilökunnalle muodostu ansiotuloksi katsottavaa etua, vaikka korko olisi edellä esitettyä peruskorkoa alempi, jos työntekijöiltä peritty korko vastaa yleisesti asiakkailta vastaavassa tilanteessa perittyä korkoa. Käytännössä asiakkailta vastaavassa tilanteessa perityn koron toteaminen on usein hankalaa. Korkojen vähentämistä koskevien säännösten rajoissa verovelvollisella on oikeus tehdä korkovähennys myös siltä osin kuin korkoetu on luettu hänen tulokseen.

1.7 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Tuloverolain 93 §:n mukaan ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuna. Säännöstä sovelletaan esimerkiksi palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välisiin matkoihin. Oikeuskäytännössä on katsottu, että tuloverolain 93 §:ää sovelletaan myös liikkeen- ja ammatinharjoittajan asunnon ja varsinaiseen työpaikkaan verrattavan yrityksen toimipisteen välisten matkojen kustannusten vähentämiseen (KHO 29.12.1998 T 2995). Verotuksessa myös maataloudenharjoittajan, elinkeinoyhtymän ja yhtymän osakkaan sekä osakeyhtiössä työskentelevän osakkaan asunnon ja työpaikan välisten matkojen kustannukset on vähennetty tuloverolain 93 §:n perusteella ansiotulosta.

Matkakustannuksia vähennettäessä ei ole kiinnitetty huomiota siihen, onko verovelvollinen saanut verovuonna palkkaa tai siihen rinnastettavaa muuta ansiotuloa yrityksestään. Esimerkiksi elinkeinonharjoittajan ansiotulolajin tuloista on vähennetty hänen asunnon ja työpaikan väliset matkakulunsa

siinäkin tapauksessa, että hänellä elinkeinotoiminnan tappiollisuuden vuoksi ei ole ollut kyseisenä verovuonna lainkaan verotettavaa tuloa elinkeinotoiminnasta tai tämä tulo on ollut kokonaan pääomatuloa. Tämän käytännön on katsottu vastaavan tulkintaa, jonka mukaan tietyn tulon hankkimisesta johtuneiden menojen vähentäminen ei rajoitu tuohon tuloon ja sen määrään, vaan meno voidaan vähentää muistakin saman tulolajin tuloista. Oikeuskäytännössä on esimerkiksi katsottu, että verovelvollinen sai vähentää nykyisistä eläketuloistaan vahingonkorvauksen, jonka hän oli joutunut maksamaan osakeyhtiön hallituksen jäsenen työssä tapahtuneen laiminlyöntinsä johdosta (KHO 1988 B 555).

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksessä 2008:69 on ollut ratkaistavana osakeyhtiössä työskentelevän osakkaan oikeus vähentää asunnon ja osakeyhtiön toimipaikan välisten matkojen kustannuksia. Tuossa tapauksessa verovelvollinen ei ollut saanut verovuonna osakeyhtiöstä muuta tuloa kuin pääomatulona verotettavaa osinkoa. Korkein hallinto-oikeus totesi, että verovelvollinen ei ollut saanut työskentelystään yhtiön hyväksi palkkaa tai muuta vastaavaa ansiotuloa, vaan ainoastaan osinkotuloa. Korkein hallinto-oikeus katsoi, että matkoista aiheutuneita kustannuksia ei voitu pitää tuloverolain 93 §:n 1 momentissa tarkoitettuna ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina. Matkoista aiheutuneita kustannuksia ei myöskään voida vähentää verovelvollisen muualta saamasta ansiotulosta. Koska kysymys oli tuloverolain 5 luvun mukaisesti ansiotulosta tehtävästä vähennyksestä, vähennystä ei voida tehdä verovelvollisen kysymyksessä olevasta osakeyhtiöstä saamasta osinkotulosta. Samanaikaisesti annetussa julkaisemattomassa päätöksessä 16.9.2008 T 2240 korkein hallinto-oikeus katsoi, että osakeyhtiössä työskentelyyn liittyvät matkakulut eivät olleet verotuksessa vähennyskelpoisia siinäkään tapauksessa, että osa osinkotulosta verotettiin ansiotulona.

1.8 Pakolliset vakuutusmaksut

Vuoden 2009 alusta apurahan saajien sosiaaliturvaa parannettiin. Maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 1 a §:n mukaan Suo-

messä asuvan apurahansaajan, joka työskentelee Suomesta myönnetyn apurahan turvin, on vakuutettava itsensä Maatalousyrittäjien eläkelaitoksessa vanhuuden, työkyvyttömyyden ja kuoleman varalta laissa säädettyjen edellytysten täytyessä. Maatalousyrittäjien eläkelain 10 a §:n mukaan apurahansaaja on velvollinen ottamaan edellä tarkoitetun vakuutuksen, kun hänelle on myönnetty Suomesta apuraha, jonka turvin hän työskentelee Suomessa yhtäjaksoisesti vähintään neljä kuukautta ja hänen saamansa apurahan määrä vuotuiseksi työtuloksi muunnettuna on vähintään 2 752,07 euroa vuodessa. Apurahansaaja liitetään myös edellä mainitun lain mukaiseen ryhmähenkivakuutukseen.

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 17 §:n mukaan apurahansaajan, joka on velvollinen ottamaan maatalousyrittäjien eläkelaisa säädettyä vähimmäiseläketurvaa vastaavan vakuutuksen, on maksettava sanotun vakuutuksen ajalta vakuutusmaksu maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaista työvahinkoturvaa varten vuodesta 2009 alkaen. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 4 ja 21 §:n mukaan voidaan kyseisen lain mukainen vakuutus myöntää apurahansaajalle sellaisen työvahingon varalle, joka sattuu aikana, jolle apurahansaaja ei ole velvollinen ottamaan maatalousyrittäjien eläkelain 10 a §:ssä tarkoitettua vakuutusta. Näin apurahan saajat voivat vuoden 2009 alusta alkaen ottaa maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaisen vapaaehtoisen vapaa-ajan vakuutuksen.

Maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 6 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan maatalouden tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita vähennyskelpoisia menoja ovat muun muassa verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä pakollisesta eläkevakuutuksesta suoritettavat maksut, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain perusteella suoritettavat maksut ja maatalousyrittäjien eläkelaisa (467/1969) tarkoitettavat ryhmähenkivakuutuksen maksut. Oikeuskäytännön mukaan maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaisen vapaa-ajan tapaturmavakuutuksen vakuutusmaksut ovat olleet maataloudenharjoittajan vähennyskelpoisia menoja (KHO 1990 B 522).

Apurahan saajan oikeudesta vähentää vuoden 2009 alusta voimaan tulleita maksuja ei ole erikseen säädetty.

1.9 Osakaslainan takaisinmaksu ja yrittäjäosakkaan hankintavelan korot

Vuoden 2004 yritys- ja pääomaverouudistuksessa tuloverolain 131 §:ään lisättiin 6 momentti, jonka mukaan alijäämähyvitykseen ei sovelleta verovuosina 2005—2009 enimmäismäärää, siltä osin kuin alijäämähyvitys johtuu yrittäjäosakkaan osakkeiden hankintaan käytetyn velan koroista tai tuloverolain 54 c §:n nojalla vähennyskelpoisesta takaisin maksetusta osakaslainasta. Lisäksi vähentämisyjärjestyksestä säädetään siten, että osakkeiden hankintaan käytetyn velan korko ja takaisin maksettu osakaslaina vähennetään tuloverolain 60 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tulonhankkimiskulujen, tappioiden ja korkojen jälkeen. Säännöksellä on helpotettu osakeyhtiön yrittäjäosakkaiden siirtymistä uuteen osinkoverotusjärjestelmään.

Säännöksen mukaan osakkeiden hankintavelan korot ja osakaslainan takaisinmaksusta johtuva vähennys tulevat automaattisesti alijäämähyvityksen normaalin enimmäismäärän piiriin verovuodesta 2010 alkaen. Sen sijaan yrittäjäosakkaan hankintavelan korot ja osakaslainan takaisinmaksu vähennettäisiin jatkossakin tulonhankkimiskulujen, tappioiden ja korkojen jälkeen.

1.10 Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Verotusmenettelyssä annetun lain 59 §:ssä säädetään verotuksen oikaisun kohdistamisesta kuolinpesään. Pykälän mukaan verovelvollisen kuoltua verotuksen oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Verotuksen oikaisu on tällöin toimitettava kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu verovirastolle. Säännös muutettiin nykyiselleen vuonna 2005 ja sitä on sovellettu vuoden 2006 ja sen jälkeisten verovuosien verotuksen oikaisussa. Aikaisemmin erityinen määräaika koski vain verovelvollisen jälkiverotusta, jonka määräaika oli muuten viisi vuotta verotuksen päättymisestä seuraavan vuoden alusta.

1.11 Verotuksessa sovellettavat eräät korot

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettut eräät korot

Verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä säädetään sivullisena olevalle tiedonantovelvolliselle määrättävästä laiminlyöntimaksusta. Lain 23 a §:ssä säädetään muutoksenhausta päätökseen, joka koskee Verohallituksen tai veroviraston tiedonantovelvolliselle määrättyä laiminlyöntimaksua sekä muutoksenhaun perusteella mahdollisesti palautettavalle maksulle maksettavaa korkoa. Jos laiminlyöntimaksua muutoksenhaun johdosta palautetaan, 23 a §:n 6 momentin nojalla palautettavalle maksulle maksetaan maksupäivästä takaisinmaksupäivään korko, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Verotusmenettelystä annetun lain 40 §:ssä säädetään yhteisökoron määrästä. Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suoritukseksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Verotusmenettelystä annetun lain 43 §:ssä säädetään muun verovelvollisen kuin yhteisön tai yhteisetuuden jäännösverolle tai ennakonpalautukselle laskettavasta jäännösveron korosta ja palautuskorosta. Lain 43 §:n 2 momentin mukaan jäännösveron korko ja palautuskorko ovat kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Verotusmenettelystä annetun lain 77 §:ssä säädetään korkojen laskemisesta muutostilanteissa. Jäännösveron korko on muutostilanteessa saman lain 43 §:n 2 momentissa säädetyn suuruinen verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta jäännösveron

korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Maksettava yhteisökorko on muutostilanteessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun jälkeiseltä ajalta kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Valmisteverotuslaissa tarkoitettut eräät korot

Valmisteverotuslain (1469/1994) 39 §:n mukaan tulliviranomaisen on ilman hakemusta viipymättä suoritettava verovelvolliselle tämän liikaa suorittama valmistevero. Jos veronoinnituksen tai valituksen johdosta valmisteveroa palautetaan, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Takaisin perittävälle, liikaa palautetulle valmisteverolle peritään korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan liikaa palautetun valmisteveron maksupäivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korkoa ei peritä 17 euroa pienemmästä takaisin perittävästä määrästä. Peritty korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Maataloudessa käytettyjen eräiden energia- tuotteiden valmisteveron palauttamisesta annetun lain mukaiset eräät korot

Maataloudessa käytettyjen eräiden energia- tuotteiden valmisteveron palauttamisesta annetun lain (603/2006) mukaan ammattimaisella maataloudenharjoittajalla on oikeus hakemuksesta saada maataloudessa käyttämistään polttoöljystä ja sähköstä valmisteveron palautusta verovirastolta. Jos hakijalle edellä

mainitun lain 10 §:n mukaan kirjoitus- tai laskuvirheen tai muun niihin rinnastettavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, että hakija on antanut puutteellisia, erehdyttäviä tai vääriä tietoja, on palautettu liikaa veroa, veroviraston on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valituksella annettulla päätöksellä oikaistu.

Oikaisun tai muutoksenhaun perusteella maksuunpannulle määrälle peritään korkoa. Korko lasketaan veronpalautuspäätöksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jos verovirasto lain 11 §:n mukaan oikaisuvaatimuksesta tai muutoin toteaa, että veroa on palautettu liian vähän tai se on kokonaan jäänyt palauttamatta, veroviraston on oikaistava antamaansa palautuspäätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisun perusteella palautettavalle määrälle maksetaan korkoa. Korko lasketaan veronpalautuksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä palautuspäivään. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Rataverolaissa tarkoitetut eräät korot

Rataverolain (605/2003) 20 §:n mukaan maksuunpanon, oikaisun tai muutoksenhaun johdosta palautettavalle rataverolle maksetaan veronkantoasetuksessa (903/1978) säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Väylämaksulaissa tarkoitetut eräät korot

Väylämaksulain 28 §:n 1 momentin mukaan maksunoikaisun tai valituksen johdosta palautettavalle väylämaksulle maksetaan korkoa. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella pro-

senttiyksiköllä. Korko lasketaan maksupäivästä.

Tullilaissa tarkoitetut eräät korot

Jos tulli on hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, liikaa maksettu tulli on muutoksenhausta huolimatta palautettava viivytyksettä tullilain (1466/1994) 39 §:n mukaan. Jos tullia on koodeksin 236 artiklassa tarkoitetun tullinpalautushakemuksen tai valituksen johdosta palautettu, palautettavalle määrälle suoritetaan korkoa. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan tullinpalautushakemuksen tai valituksen vireilletulopäivästä taikka, jos tulli on maksettu vasta mainittujen ajankohtien jälkeen, tullin maksupäivästä takaisinmaksupäivään. Jos valituksessa tarkoitettua asiasta on tehty aikaisemmin tullinpalautushakemus, joka on hylätty, korko lasketaan hakemuksen vireilletulopäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle tullinpalautukselle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Veronkantolain mukaiset eräät korot

Veronkantolain (609/2005) 22 §:ssä säädetään korkokannasta veronpalautusta maksettaessa. Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa, se lasketaan, jollei asianomaisessa verolaissa toisin säädetä, vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Verotililain mukaiset eräät korot

Verotililain (604/2009) 31 §:ssä säädetään maksettavasta hyvityskorosta. Hyvityskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Verotililakia sovelletaan vuoden 2010 alusta lukien oma-aloitteisesti makset-

tuihin veroihin eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta.

1.12 Viivästysseuraamusten väliaikainen muutos

Vuoden 1996 alussa voimaan tulleessa veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään veronmaksun laiminlyönnille laskettavasta veronlisäyksestä ja viivekorosta. Lakia sovelletaan, jollei veronmaksun laiminlyönnin tai viivästymisen seuraamuksista muussa laissa toisin säädetä. Veronlisäyksen ja viivekoron perimisen tarkoituksena on turvata veron oikea-aikainen suorittaminen, kattaa viivästyneestä suorituksesta aiheutuneet korkomenetykset ja korvata veron perimisestä aiheutuneet kustannukset.

Veronlisäys lasketaan verolle oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä veronoikaisun toimittamisen yhteydessä. Oma-aloitteisia veroja ovat ilman veroviranomaisen toimenpiteitä maksettavat verot, kuten työnantajansuoritukset eli työnantajan työntekijöiden palkoista pidättämät ennakonpidätykset sekä työnantajan sosiaaliturvamaksut, jotka koostuvat sairausvakuutusmaksusta sekä kansaneläkemaksusta. Oma-aloitteisiin veroihin kuuluu myös arvonalisävero, korkotulon lähdevero, arpajaisvero, varainsiirtovero, eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero ja puun myyntitulon ennakonpidätys. Verohallinto panee maksuun suorittamattoman oma-aloitteisesti maksettavaksi kuuluvan veron. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle verolle lasketaan viivekorkoa eräpäivän jälkeen. Vuoden 2010 alusta lukien veronlisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia sovelletaan oma-aloitteisiin veroihin vain siinä tapauksessa, että niihin ei sovelleta verotililakia. Yritysten näkökulmasta viivekorkoa kannetaan esimerkiksi erääntyneille ennakoveroille sekä jäännösveroille.

Sekä veronlisäys että viivekorko ovat määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa. Vuodelle 2009 viitekorko oli 4,5 prosenttia. Veronlisäyksen ja viivekoron korkotaso on näin ollen 11,5 prosenttia. Veronlisäys ja viivekorko eivät ole tuloverotuk-

sessä vähennyskelpoisia. Veronlisäys ja viivekorko tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi veronlisäys ja viivekorko peritään.

Vallitsevan taloudellisen tilanteen johdosta yritysten lainansaanti on vaikeutunut. Suomen Pankin kesäkuussa 2009 julkaiseman tilaston mukaan yrityksille myönnettyjen euromääräisten lainojen vuosikasvu hidastui toukokuussa 7,7 prosenttiin. Yrityksille myönnettyjen euromääräisten lainojen kanta supistui 0,4 mrd. euroa ja oli 57,4 mrd. euroa toukokuussa. Yrityslainakannan keskiporko oli 3,01 prosenttia.

Yritysten rahoituksen saannin vaikeutuminen on kasvattanut myös Verohallinnolta haettujen maksujärjestelyiden ja veronmaksun lykkäysten määrää. Maksujärjestelyiden sekä veronmaksun lykkäysten määrä on kasvanut edellisestä vuodesta sekä kappale- että euromääräisesti. Verohallinto voi myöntää tilapäistä maksuvaikeuksista kärsiville verovelvollisille esimerkiksi verotusmenettelystä annetun lain 90 §:n mukaisesti veronmaksun lykkäystä tai verojen maksujärjestelyn veronkantolain 35 §:n 2 kohdan mukaisesti. Veronmaksun lykkäyksen sekä maksujärjestelyn aikana verolle kannetaan viivekorkoa.

Veronmaksun lykkäyksellä veron maksua siirretään eteenpäin määrättyyn eräpäivään. Lykkäysaika on yleensä 6–12 kuukautta. Lykkäyksen myöntämisen edellytyksenä on tilapäinen maksuvaikeus esimerkiksi työttömyyden, taloudellisten suhdanteiden tai muiden syiden johdosta. Verohallinto voi vaatia tarvittaessa vakuuden asettamista lykkäyksen myöntämisen edellytykseksi, ellei sitä ole lykätyn veron määrän tai lykkäysajan lyhyiden takia pidettävä tarpeettomana.

Veron maksujärjestelyssä Verohallinto tekee asiakkaalle maksamattomista veroista maksusuunnitelman. Maksujärjestelyn aikana perintätoimet keskeytetään, eikä niihin ryhdytä, jos suunnitelmaa noudatetaan maksuehtojen ja -aikataulun mukaisesti. Maksujärjestelyn myöntäminen perustuu Verohallinnon toimittamaan kokonaisvaltaiseen arviointiin asiakkaan tilanteesta. Maksujärjestely myönnetään enintään kahdeksi vuodeksi. Maksujärjestelyä ei myönnetä, jos asiakkaalla on veroja ulosotossa perittävänä tai jos asiakkaalla on erääntyneitä ennakkoja. Maksujär-

jestelyä ei myönnetä myöskään silloin, kun kaikkia lakisääteisiä veroilmoituksia ei ole annettu. Maksujärjestelyn esteenä on yleensä myös se, että asiakkaalla on maksamattomia veroja, jotka ovat olleet mukana aiemmin myönnettyssä ja sittemmin rauenneessa maksujärjestelyssä.

Verohallinnon tilastojen mukaan on odotettavissa, että euromääräisesti laskettuna maksujärjestelyiden ja maksunlykkäysten määrä kasvaa edellisestä vuodesta melkein kaksinkertaiseksi.

Vuonna 2008 maksujärjestelyjä myönnettiin noin 16 000 kappaletta ja maksun lykkäyksiä noin 2 600 kappaletta. Euromääräisesti maksujärjestelyiden ja lykkäysten piirissä oli noin 199 miljoonaa euroa. Vuoden 2009 alkupuoliskon aikana maksujärjestelyjä on myönnetty jo noin 13 000 kappaletta ja maksunlykkäyksiä 1 100 kappaletta. Euromääräisesti maksujärjestelyjen ja lykkäysten piirissä on jo vuoden 2009 alkupuoliskon aikana noin 156 miljoonaa euroa.

1.13 Eräät verotuksen julkiset tiedot

Tuloverolain 41 §:ssä tarkoitettua yrityksen nettovarallisuutta laskettaessa otetaan huomioon osakkeiden vertailuarvot sekä kiinteistöverotuksen kohteena olevien kiinteistöjen verotusarvot. Nämä arvot lasketaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) perusteella.

Verohallinnon yritysasiakkaiden on ilmoittamisvelvollisuudesta ja muistiinpanoista annetun Verohallinnon päätöksen (1120/2008) mukaisesti veroilmoituksessa ilmoitettava tiedot omistamistaan muuhun kuin vaihto- tai sijoitusomaisuuteen kuuluvista arvopapereista ja arvo-osuuksista, niiden tuloverotuksessa poistamatta olevista hankintamenoista ja verotusarvoista tai vertailuarvoista.

Muiden kuin julkisesti noteerattujen osakkeiden vertailuarvot lasketaan verovirastoissa kysymyksessä olevan yhtiön verotuksen toimittamisen yhteydessä ja ilmoitetaan tälle yhtiölle verotuspäätöksessä. Osakkeita omistava yritys voi tiedustella muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön osakkeen vertailuarvoa joko kysymyksessä olevalta yhtiöltä tai Verohallinnolta.

Vertailuarvot ovat verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain

(1346/1999) 1 ja 4 §:n nojalla salassa pidettäviä eikä tietojen luovuttamisesta ole erityissääntelyä. Tietoja annetaan siten vain asianosaiselle. Tietojen pyytäjän tulee selvittää Verohallinnolle asianosaisasemansa ja tietojen käyttötarkoitus. Ilmoittamisvelvollisuuden täyttämistä hankaloittaa se, että verovelvollinen joutuu antamaan selvityksiä tarvitsemiensa tietojen saamiseksi. Tietojen tulisi olla helposti saatavilla. Asianosaisaseman ja käyttötarkoituksen selvittäminen aiheuttaa runsaasti lisätyötä myös Verohallinnon asiakaspalvelussa.

Kyselyiden määrät ovat suuria etenkin alkuvuodesta, jolloin veroilmoituksen antavat ne yhtiöt, joiden tilikausi päättyy edellisen vuoden lopussa. Tässä tarkoitettuja ilmoittamisvelvollisia, jotka omistavat muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön osakkeita, on vuoden 2006 tietojen perusteella noin 29 000. Edellä kuvatut ongelmat liittyvät myös maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden verotusarvoon.

2 Ehdotetut muutokset

2.1 Ansiotulojen veroperusteiden lieventäminen

Heikosta taloustilanteesta ja verotulojen vähenemisestä huolimatta työllisyyttä, kotitalouksien ostovoiman kehitystä ja kotimaista kysyntää tuetaan tuloverotuksen keinoin. Esiityksessä ehdotetaan, että verovuoden 2010 ansiotulojen veroperusteita lievennettäisiin yhteensä 1 060 miljoonalla eurolla kuluva vuoden veroperusteisiin verrattuna. Valtion tuloveroasteikkoa lievennettäisiin ja työtulovähennystä kasvatettaisiin. Veroperustemuutoksilla kompensoitaisiin ansiotason nousun sekä palkansaajamaksuihin odotettavissa olevan nousun työn verotusta kiristävää vaikutusta. Lisäksi kaikkein pienituloisimpien verotusta kevennettäisiin korottamalla kunnallisverotuksen perusvähennyksen enimmäismäärää. Eläkeläisten veroperusteita muutettaisiin hallitusohjelman mukaisesti siten, että eläketulon verotus ei muodostuisi palkkatulon verotusta kireämmäksi.

Hallitusohjelman mukaisesti veroperustemuutoksista aiheutuvat muutokset kuntien veropohjassa kompensoitaisiin kunnille täl-

simääräisesti. Nämä muutokset kompensoitaisiin valtionosuusjärjestelmän kautta, mistä annetaan erikseen hallituksen esitys.

Tuloveroasteikko ja työtulovähennys

Esityksessä ehdotetaan verovuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa sovellettavaksi progressiivista *tuloveroasteikkoa*, jota on vuoden 2009 asteikkoon verrattuna lievennetty korottamalla asteikon kaikkien tuloluokkien tuloajoja sekä alentamalla kaikkia marginaaliveroprosentteja. Asteikon alinta tuloajoa korotettaisiin 2 100 eurolla, toista 900 eurolla, kolmatta 1 500 eurolla ja neljättä 1 900 eurolla. Progressiivisen tuloveroasteikon kaikkia marginaaliveroprosentteja alennettaisiin 0,5 prosenttiyksiköllä.

Tuloverolain 125 §:ssä säädettyä työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin. Vähennyksen enimmäismäärä olisi 650 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Kun puhdas ansiotulo on noin 87 800 euroa, työtulovähennystä ei enää myönnettäisi.

Perusvähennyksen korotus

Kunnallisverotuksen perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 1 480 eurosta 2 200 euroon. Perusvähennys tulisi täysimääräisenä myönnettäväksi etuustuloa saavalla noin 2 200 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 3 600 euron vuosituloilla ja eläketuloa saavalla noin 9 600 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuisi etuustulon saajalla noin 13 000 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 18 200 euron vuosituloille ja eläketulonsaajalla noin 16 400 euron vuosituloille asti.

Eläketulon verotus

Eläketulon veroperusteita muutettaisiin siten, että eläketulon veroaste olisi tässä esityksessä ehdotettujen ansiotulojen veroperusteiden lievennysten toteututtua enintään palkkatulon veroasteen suuruinen, kun eläketulon keskimääräistä veroastetta verrataan 53

vuotta täyttäneen palkansaajan keskimääräiseen veroasteeseen.

Tuloverolain 100 §:ssä säädetyn valtionverotuksen eläketulovähennyksen täyden määrän laskemiseksi käytettävää kerrointa 3,65 korotettaisiin 3,78:aan. Muutoin täyden eläketulovähennyksen määrä laskettaisiin samalla tavalla kuin nykyisin. Täyden eläketulovähennyksen määrä laskettaisiin siten, että luvulla 3,78 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennettäisiin progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristettäisiin seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Vuonna 2010 valtionverotuksen eläketulovähennyksen täysi määrä olisi noin 11 300 euroa. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 46 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

Tuloverolain 101 §:ssä säädettyä kunnallisverotuksen eläketulovähennystä kasvatettaisiin alentamalla vähennyksen poistumaprosenttia 62 prosentista 56 prosenttiin. Vuonna 2010 kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen täysi määrä olisi noin 8 130 euroa. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennettäisiin 56 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

Kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen rakennetta muutettaisiin siten, että täyden eläketulovähennyksen määrää laskettaessa ei enää vähennettäisi täyden perusvähennyksen määrää. Kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen ja perusvähennyksen välinen kytkentä siten irrotettaisiin. Kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen täyttä määrää laskettaessa luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennettäisiin 1 480 euroa eli tällä hetkellä voimassa olevan täyden perusvähennyksen määrä. Näin ollen kunnallisverotuksen perusvähennykseen esitetty korotus hyödyttäisi täysimääräisesti myös eläketuloa saavia. Ilman kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen rakenteen muuttamista eläketulovähennyksen ja perusvähennyksen kytkennästä johtuva eläketulovähennyksen pieneminen veisi perusvähennyksen koro-

tuksesta syntyvän hyödyn eläketulon saajilta ja kiristäisi eläketulon verotusta.

2.2 Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Pienituloisempien elinkeinonharjoittajien asemaa ehdotetaan parannettavaksi muuttamalla yksityisten elinkeinonharjoittajien ja maataloudenharjoittajien pääoma- ja ansiotulojakoa koskevia *tuloverolain* 38 §:n säännöksiä. Elinkeinonharjoittajien ja maatalouden harjoittajien jaettava yritystulo voitaisiin verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta verottaa kokonaan ansiotulona. Vaatimus voisi koskea erikseen elinkeinotoiminnan tulolähteen tuloa ja maatalouden tulolähteen tuloa. Vaatimus olisi tehtävä ennen verotuksen päättymistä. Jaettava yritystulo katsotaan edelleen nettovarallisuudesta riippumatta pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa verovelvollisen omistamien maatalouden varoihin kuuluvien arvopapereiden sekä elinkeinotoiminnan käyttöomaisuuteen kuuluvien kiinteistöjen ja arvopapereiden luovutusvoittoa.

2.3 Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Vastaavalla tavalla kuin jaettava yritystulo voitaisiin katsoa verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden vaatimuksesta kokonaan ansiotuloksi ehdotetaan, että maatalouden harjoittajan verotusyhtymästä saama tulo-osuus voitaisiin katsoa osakkaan niin vaatiessa kokonaan ansiotuloksi. Vaatimus tulisi esittää ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Asiasta säädettäisiin *tuloverolain* 39 §:ssä. Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän muusta kuin maatalouden tulosta katsotaan edelleen pääomatuloksi.

Tuloverolain 15 §:n 1 momentissa ja 39 §:n 3 momentissa olevat maininnat verotusyhtymän maatilatalouden tuloverolain 11 §:n mukaisesta metsätalouden puhtaasta tulosta poistettaisiin tarpeettomana, sillä maatilata-

louden tuloverolain 11 § on kumottu lailla 1156/2005.

2.4 Verovapaat luovutusvoitot

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi *tuloverolain* 48 §:ää siten, että luonnonsuojelu- laissa tarkoitettujen luonnonsuojelualueiden luovutukset valtiolle tai valtion liikelaitokselle säädettäisiin kokonaan verovapaaksi tuloksi. Verovapaus koskisi sellaisia luovutuksia, joissa luovutettava alue on tarkoitus perustaa luonnonsuojelulain mukaiseksi suojelualueeksi, luonnonpuistoksi tai muuksi luonnonsuojelualueeksi. Tavoitteena on edistää muun muassa METSO-ohjelman mukaisesti valtiolle luonnonsuojelualueeksi tapahtuvia myyntejä, mutta verovapaus koskisi myös muita luonnonsuojelualueiksi tapahtuvia luovutuksia.

2.5 Työsuhdematkalippu

Pääministeri Matti Vanhasen II hallituksen ohjelman mukaan työsuhdematkalippujärjestelmän ehtoja kehitetään. Työsuhdematkalippujärjestelmän kehittäminen on tärkeä tavoite joukkoliikenteen kulkutapaosuuden lisäämiseksi. Samalla se tukee muita liikenne- ja ympäristöpoliittisia tavoitteita, kuten liikenteen ilmastomuutosvaikutusten vähentämistä, kaupunkiseutujen liikenteen ruuhkautumisen hillintää ja työvoiman liikkuvuuden edistämistä.

Tuloverolain 64 §:ssä määriteltäisiin työsuhdematkalipun verovapaa osa euromääräisesti. Työsuhdematkalippu olisi verovapaata tuloa 200 euroon asti. Lisäksi työsuhdematkalippu olisi verovapaata tuloa 600 euron ylittävältä osalta 3 400 euroon asti. Verovapaan edun määrä olisi näin ollen enintään 3 000 euroa vuodessa. Työnantaja voisi tarjota kaikissa tilanteissa vuotuisena verovapaana etuna 200 euroa. Tällaisissa tilanteissa työnantajan ei tarvitsisi käytännössä selvittää työntekijän todellisia asunnon ja työpaikan välisiä matkakustannuksia. Toisaalta 600 euron ylittävän osan osalta verovapaus mahdollistaisi sen, että työnantaja voisi tarjota suuremman verovapaan edun aina 3 000 euroon asti, jos työnantaja selvittää työntekijän todellisten matkakustannusten määrän. Työn-

antajan tarjotessa työntekijälle työsuhdematkalipun, jonka arvo on 600 euron ja 3 400 euron välillä, edun verotusarvo olisi 400 euroa.

Esimerkki: Työnantaja tarjoaa 200 euron vuosittaisen lippuedun työntekijälle, eikä tee muutoksia rahapalkan määrään. Koska työsuhdematkalippu olisi 200 euroon asti aina verovapaa, ei työnantajalle tai työntekijälle aiheutuisi lippuedun tarjoamisesta veroseuraamuksia tai työntekijän tai työnantajan palkan sivukuluihin liittyviä maksuseuraamuksia.

Esimerkki: Työnantaja tarjoaa 928 euron vuosittaisen lippuedun työntekijälle, eikä tee muutoksia rahapalkan määrään. Koska työsuhdematkalippu olisi veronalainen siltä osin kuin edun arvo ylittää 200 euroa ja alittaa 600 euroa, veronalaista luontoisetua syntyy 400 euroa. Jos työnantajan tarjoama vuosittainen lippuetu olisi ollut 5 000 euroa, olisi veronalaista luontoisetua syntynyt 400 euron lisäksi 1 600 euroa eli yhteensä 2 000 euroa.

Työsuhdematkalippuetu vaikuttaa asunnon ja työpaikan välisten matkojen perusteella tehtävään matkakuluvähennykseen. Verovelvolliselle ei synny vähennettäviä matkakustannuksia siltä osin kuin hän on saanut verovapaata lippuetua.

Ehdotettu verovapaus kasvattaisi sekä työsuhdematkalipun yleistä houkuttavuutta että yksinkertaistaisi työntekijälle syntyvän veroedun arvioimista. Samoin veroedun tarjoaminen yksinkertaistuisi. Liikennepoliittisesti on tärkeätä, että tuki kohdistuu niin sanotulle luonnollisella työssäkäyntialueella tehtäville matkoille eikä tuki edistäisi ylipitkiä työmatkoja. Liikenne- ja viestintäministeriön vuonna 2001 teettämän tutkimuksen (B33:2001) perusteella on tuki suositeltavaa suunnata noin 75 kilometrin etäisyyksille tai ajallisesti noin tunnin mittaisille matkoille.

Verovapaus koskisi vain henkilökohtaisia matkalippuja. Näin säännös ei koskisi niin sanottuja haltijakohtaisia arvolippuja. Henkilökohtaisena työsuhdematkalippuna asunnon ja työpaikan välistä matkaa varten pidettäisiin kuitenkin myös niin sanotulle henkilökohtaiselle matkakortille ladattua arvolippua, vaikka tällaisella lipulla voitaisiin maksaa myös mukana matkustavan toisen henkilön matka.

Esityksellä ei ole tarkoitus muuttaa muutoin työsuhdematkalipun verovapauden edel-

lytyksiä. Työsuhdematkalipun hankkimisessa voitaisiin edelleen käyttää matkaseteleitä tai muita vastaavia maksujärjestelyjä, joiden käyttämisestä on erikseen sovittu lipunmyyntiorganisaation tai liikennöitsijän kanssa. Verotuksellisesti ei olisi merkitystä sillä, kenen liikkeelle laskemia setelit ovat tai kuka muun vastaavan maksujärjestelyn tarjoaa. Muina maksujärjestelynä voitaisiin pitää muun muassa erilaisia mobiilipalveluita tai Internetin välityksellä tapahtuvia maksuja. Erilaisten maksuvälineiden käyttämisen edellytyksen tulisi kuitenkin olla se, että käyttäjän henkilöllisyys voitaisiin tarvittaessa todeta.

2.6 Työsuhdelaina

Tuloverolain 67 §:n säännöstä työsuhdelainasta muutettaisiin siten, että verovapaa korkoetu sidottaisiin viitekoroista annetun lain (996/1998) 1 §:ssä tarkoitetun peruskoron sijasta yleisesti käytössä oleviin viitekorkoihin.

Jos työsuhdelainan korko on sidottu yleisesti käytössä olevaan lainan viitekorkoon, veronalaiseksi ansiotuloksi katsottaisiin korkoetu työsuhteen perusteella saadusta lainasta siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin viitekorko. Viitekorolla tarkoitettaisiin muun muassa 1, 3, 6 ja 12 kuukauden euribor-korkoa tai pankin muuta yleisesti asiakkaiden luotoissa käyttämää omaa viitekorkoa.

Jos työsuhdelaina ei ole sidottu yleisesti käytössä olevaan lainan viitekorkoon vaan laina on esimerkiksi kiinteäkorkoinen, veronalaiseksi ansiotuloksi katsottaisiin korkoetu työsuhteen perusteella saadusta lainasta siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin 12 kuukauden euribor-korko. Säännöksessä tarkoitettu korko olisi 12 kuukauden ja 360 päivän korkojaksolla laskettu euribor-korko. Jos kiinteäkorkoisesta lainasta perittävä ja maksettu korko on vähintään 12 kuukauden euribor-korko, ei työsuhteen perusteella saadusta lainasta muodostuisi ansiotuloksi katsottavaa korkoetua. Edelleenkin henkilökunnalle ei muodostuisi ansiotuloksi katsottavaa etua, vaikka korko olisi edellä esitettyä korkoa pienempi, jos työntekijöiltä peritty korko vastaa yleisesti asiakailta vastaavassa tilanteessa perittyä korkoa.

2.7 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Korkeimman hallinto-oikeuden vahvistaman tulkinnan mukaan osakeyhtiössä työskentelevä osakas, joka nostaa tulon yhtiöstä muussa muodossa kuin palkkana, ei saa lainkaan vähentää asunnon ja työpaikan välisten matkojen kustannuksia, vaikka työskentely olisi rinnastettavissa palkansaajan työskentelyyn varsinaisella työpaikallaan (KHO 2008:69). Tulkinta asettaa osakkaan ja palkansaajan eri asemaan matkakustannusten vähentämisessä ja johtaisi siihen, että veroilmoituksessa olisi jatkossa erikseen selvitettävä ja eriteltävä, mihin työskentelyyn ja tuloon matkakulut kohdistuvat. Verotusta toimitettaessa veroviranomaisen olisi tutkittava tämä kysymys ja lisäksi se, onko verovelvollinen saanut kyseisestä työskentelystä verovuonna sellaista tuloa, josta matkakustannukset voidaan vähentää. Tämä monimutkaistaisi verotusta ja lisäisi merkittävästi Verohallinnon hallinnollista työtä.

Esityksessä ehdotetaan *tuloverolain* 93 §:ään lisättäväksi uusi 5 momentti, jonka mukaan maataloudenharjoittaja, liikkeen- tai ammatinharjoittaja, elinkeinoyhtymän ja muun yhtymän osakas sekä osakeyhtiön ja muun yhteisön osakas saa vähentää ansiotulostaan matkakustannukset asunnosta työpaikkaan ja takaisin siten kuin lainkohdassa säädetään. Muiden kuin osakeyhtiön osakaiden osalta sääntely vastaisi nykykäytäntöä ja olisi luonteeltaan selventävä. Säännöksen perusteella verovelvollisella olisi oikeus vähentää asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset tuloverolain 93 §:n mukaisesti kaikissa yritysmuodoissa.

Säännös koskisi matkoja yrityksen toimipisteeseen tai muuhun työskentelypaikkaan, joka katsotaan verovelvollisen varsinaiseksi työpaikaksi. Tuloverolain 72 b §:n mukaan varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa verovelvollinen vakituisesti työskentelee. Jos verovelvollisella työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, taikka muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa. Vähennys tehtäisiin aina verovelvollisen ansiotu-

loista riippumatta hänen yrityksestä verovuonna saamansa tulon laadusta ja määrästä. Vähentäminen ansiotulosta olisi luontevaa, koska matkakulut liittyvät nimenomaan verovelvollisen matkaan työpaikalle eli hänen työskentelyynsä. Koska matkakulut vähennetään tulonhankkimiskuluna ja niiden perusteella vahvistetaan mahdollinen tappio, verovelvollinen ei menettäisi vähennysetua, vaikka hänellä ei olisi ansiotuloa verovuonna. Vähennyksen tekeminen aina ansiotulosta olisi perusteltua myös hallinnollisesta näkökulmasta, koska verotusta toimitettaessa kuluja ei tarvitsisi jyvittää eri tulolajeille.

Ehdotettu säännös ei koskisi muita yritys-toimintaan liittyviä matkoja, vaan niistä aiheutuneet kulut vähennettäisiin nykyiseen tapaan. Metsätalouden pääomatuloon kohdistuvien matkakustannusten osalta oikeuskäytännössä on katsottu, että ne vähennetään pääomatulon hankkimisesta johtuneina menoina (KHO 3.8.2005 T 1914). Ehdotetulla säännöksellä ei olisi tarkoitus muuttaa tältä osin vallinnutta oikeustilaa.

2.8 Pakolliset vakuutusmaksut

Tuloverolain 96 §:ään lisättäisiin uusi 5 momentti, jonka mukaan maatalousyrittäjän eläkeläisissä tarkoitetulla apurahansaajalla on oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan mainitun lain mukainen pakollinen ryhmähenkivakuutusmaksu sekä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukainen tapaturmavakuutusmaksu. Vähennysoikeuden laajuus määräytyisi samojen periaatteiden mukaisesti kuin maataloudenharjoittajalla on oikeus vähentää vastaavia vakuutusmaksuja.

2.9 Osakslainan takaisinmaksu ja yrittäjäosakkaan hankintavelan korot

Ei voida pitää tarkoituksenmukaisena, että yrittäjäosakkaan hankintavelan korot ja osakslainan takaisinmaksu vähennettäisiin tulonhankkimiskulujen, tappioiden ja korkojen jälkeen siitä riippumatta, että erityisen alijäämähvityksen määräaikainen soveltaminen päättyy verovuoden 2009 jälkeen. Yrittäjäosakkaan osakkeiden hankintavelan korot jouduttaisiin verotuksessa erottelemaan muista tulonhankkimisvelan koroista pelkästään vähentämisjärjestystä varten.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että *tuloverolain 131 §:n 6 momentti* kumotaan. Tuloverolain 131 §:n 6 momentin kumoamisen jälkeen yrittäjäosakkaan osakkeiden hankintavelan korot vähennettäisiin pääomatulosta samassa kohdassa kuin muutkin tulonhankkimisvelan korot. Osakaslainan takaisinmaksu vähennettäisiin puolestaan samassa kohdassa kuin muutkin pääomatulon hankkimisesta johtuneet menot. Vähentämisjärjestyksellä ei olisi yleensä merkitystä verovelvolliselle tai veronsaajille. Joissain tapauksessa, kun verovelvollisella on myös ensiasunnon korkoja, vähentämisjärjestyksen muutos saattaisi hyödyttää verovelvollista, koska sen johdosta enemmän ensiasunnon korkoja voisi tulla otetuksi huomioon alijäämähyvitystä laskettaessa. Tämä olisi verovelvolliselle edullista, koska alijäämähyvitys ensiasunnon koroista on 30 prosenttia korkojen määrästä, kun taas muista koroista ja pääomatulon tulonhankkimiskuluista sen suuruus on 28 prosenttia.

2.10 Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Pykälää muutettaisiin siten, että normaalia oikaisuaikaa tavallisesti lyhentävä erityinen määräaika koskisi vain verovelvollisen vahingoksi verotusmenettelystä annetun lain 56 §:n 4 momentin nojalla tapahtuvaa verotuksen oikaisua. Muissa tapauksissa verotusta voitaisiin oikaista normaaleissa määräajoissa. Verovelvollisen hyväksi verotusta voitaisiin oikaista viiden vuoden ajan verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta. Näin oikaisun määräajat olisivat samat kuin ennen vuoden 2005 lainmuutosta. Määräaikoja sovellettaisiin jo verovuoden 2006 verotuksen oikaisuista alkaen.

2.11 Verotuksessa sovellettavat eräät korot

Korkolain perusteella vahvistettu viitekorko on ollut alimmillaan 1,5 prosenttia ja korkeimmillaan 4,5 prosenttia vuosina 1999—2009. Korkolain perusteella vahvistettu viitekorko 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 2009 on 1,00 prosenttiyksikköä. Tämän johdosta useat verotuksessa sovellettavien korkojen laskentaperusteet ovat menettäneet merkityksensä. Tämän vuoksi esi-

tyksessä ehdotetaan, että aikaisemmin korkolain perusteella vahvistettuun viitekorkoon sidottu korko, josta vähennetään kaksi prosenttiyksikköä, säädetään vähimmäismääräiseksi. Ehdotuksessa esitetään, että korko olisi näissä tilanteissa aina vähintään 0,5 prosenttia.

Muutettaviksi tulisivat seuraavat lainkohdat:

- 1) verotusmenettelystä annetun lain 23 a §:n 6 momentti, 40 §:n 2 momentti, 43 §:n 2 momentti ja 77 §:n 5 momentti;
- 2) valmisteverotuslain 39 §;
- 3) maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 4 momentti;
- 4) rataverolain 20 §;
- 5) väylämaksulain 28 §:n 1 momentti;
- 6) tullilain 39 §:n 2 momentti;
- 7) veronkantolain 22 § ja
- 8) verotililain 31 §:n 3 momentti.

2.12 Viivästysseuraamusten väliaikainen alentaminen

Yritysten maksuvaikeuksien helpottamiseksi esitetään verotuksen viivästyskorkojen väliaikaista alentamista vuodelle 2010. Näin tilapäisissä maksuvaikeuksissa olevat yritykset voivat hakea maksujärjestelyillä lisäaikaa verojensa maksamiseen kohtuullisella korolla.

Vuodelle 2010 korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko alenee nykyisestä 4,5 prosentista 1 prosenttiin, jolloin verotuksessa sovellettava veronlisäys ja viivekorko alenisi 8 prosenttiyksikköön.

Esityksessä ehdotetaan, että *veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:ssä* tarkoitettua veronlisäyksen ja 4 §:ssä tarkoitettua viivekoron laskentaperustetta alennetaan yhdellä prosenttiyksiköllä. Veronlisäys ja viivekorko olisivat täten vuodelle 2010 korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä 6 prosenttiyksiköllä eli 7 prosenttia. Viivekoron laskentaperusteen muutosta vastaava muutos ehdotetaan tehtäväksi myös *verotililain (604/2009) 32 §:ään*, jolloin väliaikainen viivästyskoron alentaminen koskisi suurinta osaa oma-aloitteisesti maksettavia veroja ja maksuja.

Verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:n 6 momentin mukaan maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle laiminlyöntimaksulle peritään vuotuista korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden aikana sovellettava korkolain 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko. Viivästyskorko on seitsemän prosenttiyksikköä korkeampi kuin korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko. Laiminlyöntimaksulle perittävää viivästyskorkoa ehdotetaan alennettavaksi väliaikaisesti samalla tavalla kuin veronlisäystä ja viivekorkoa eli yhdellä prosenttiyksiköllä. Tammikuun 1 päivästä 31 päivään joulukuuta 2010 laskettava laiminlyöntimaksun viivästyskorko olisi siten kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden aikana sovellettava korkolain 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko vähennettynä yhdellä prosenttiyksiköllä.

2.13 Eräät verotuksen julkiset tiedot

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi *verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:ää*.

Varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain mukainen Verohallinnon vahvistama osakkeen ja maatalouteen kuuluvan osuuden laskennallinen arvo säädettäisiin julkiseksi. Julkiseksi ei ehdoteta säädettäväksi muita tietoja, kuten tietoa osakkeiden tai osuukien omistajista eikä osakkeiden taikka osuukien lukumäärästä. Arvot ovat Verohallinnon verotusta varten laskemia laskennallisia arvoja, jotka on tarkoitettu yrityksen nettovarallisuuden määrittelemiseen sekä osingon jakamiseen ansio- ja pääomatuloksi. Nämä tiedot eivät sellaisenaan kuvaa osakkeen tai osuuden käypää arvoa.

Julkisesti noteeraamattoman osakkeen kohdalla julkinen olisi varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 5 §:n mukaisesti vahvistettu vertailuarvo. Vertailuarvo vahvistetaan yhtiön tuloverotusta valmisteltaessa.

Maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden kohdalla julkinen olisi varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 26 §:n 2 momentin mukainen verotusarvo, jonka Verohallinto on vahvistanut. Verohallinto voi vahvistaa osuudelle verotusarvon niissä tilanteissa, kun osuuden omistamiseen liittyy erityisiä etuja. Verotusarvo vahviste-

taan noudattaen, mitä osakkeen matemaattisen arvon laskemisesta säädetään. Osuuden verotusarvo vahvistetaan osuuskunnan tuloverotusta valmisteltaessa. Julkinen olisi vain tämä Verohallinnon vahvistama verotusarvo.

Tieto julkisesti noteeraamattoman osakkeen vertailuarvosta ja maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden verotusarvosta lasketaan aina kalenterivuoden lopun tilanteelle ja se tulisi julkiseksi yhtiön tai osuuskunnan verotuksen päätyttyä. Lakia sovellettaisiin taannehtivasti niihin tässä laissa tarkoitettuihin arvoihin, jotka on laskettu varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain voimaantulosta lukien.

Esityksen tavoitteena on, että verovelvollinen saisi helposti tiedon julkisesti noteeraamattomien yhtiöiden arvopaperien vertailuarvoista ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi. Ei ole tarkoituksenmukaista, että verovelvollinen joutuu esittämään selvityksen asianosaisasemasta ja vertailuarvotietojen käyttötarkoituksesta pyytäessään tietoja veroilmoituksen täyttämistä varten. Lisäksi tavoitteena on vähentää Verohallinnon työmäärää. Julkiset tiedot voitaisiin julkaista Verohallinnon Internetsivuilla.

Kiinteistöverotuksen julkisia tietoja koskevaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n 1 momentin 1 kohtaan tehtäisiin teknisluonteisia täsmennyksiä. Voimassa olevan säännöksen mukaan julkisia tietoja ovat kiinteistön laskennallinen kiinteistövero, kiinteistövero sekä kiinteistöverovelvollisen nimi. Säännöksestä poistettaisiin tarpeettomana maininta kiinteistöverosta. Kiinteistöveron määrää koskeva julkinen tieto olisi, kuten tähänkin asti, kiinteistökohtainen kiinteistövero, josta käytetään nimitystä laskennallinen kiinteistövero. Sääntelyn täsmällisyyden vuoksi säännökseen lisättäisiin maininta kiinteistötunnuksesta julkisena tietona. Kiinteistötunnusta käytetään kiinteistön yksilöimiseksi kiinteistöverotuksen julkisissa tiedoissa.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Ansiotulojen veroperusteiden lieventäminen

Ansiotulojen veroperusteiden lieventäminen esityksessä ehdotetulla tavalla alenta-

tuloverojen tuottoa yhteensä arviolta noin 1 060 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi noin 630 miljoonaa euroa, kuntien osuus noin 380 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus noin 20 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 30 miljoonaa euroa. Ansiotason nousun kompensoinnin osuus olisi noin 300 miljoonaa euroa, kun ansiotason nousuksi vuonna 2010 arvioidaan 3 prosenttia. Vuoden 2010 inflaation suuruudeksi arvioidaan noin 1 prosentti. Erillistä inflaatiotarkistusta ei tehtäisi tuloveroasteikkoon, vaan inflaation vaikutus otettaisiin huomioon ansiotason nousun kompensointiä tehtäessä. Palkansaajamaksujen nousun kompensoinnin osuus olisi noin 470 miljoonaa euroa. Työeläkevakuutusmaksun odotetaan nousevan 4,3 prosentista 4,5 prosenttiin, sairaanhoitomaksun 1,28 prosentista 1,48 prosenttiin, päivärahamaksun 0,7 prosentista 0,97 prosenttiin ja työttömyysvakuutusmaksun 0,2 prosentista 0,4 prosenttiin. Työeläkevakuutusmaksu, työttömyysvakuutusmaksu, päivärahamaksu ja sairaanhoitomaksu vahvistetaan tämän esityksen antamisen jälkeen.

Perusvähennyksen kasvattaminen alentaisi tuloveron tuottoa arviolta noin 195 miljoonalla eurolla. Eläketulon veroperusteiden muutosten osuus mainitusta kokonaisvaikutuksesta olisi noin 100 miljoonaa euroa.

Ehdotetun tuloveroasteikon muutoksen arvioidaan vähentävän tuloveron tuottoa vuositasolla noin 670 miljoonalla eurolla kuluvan

vuoden veroperusteiden mukaiseen tuottoon verrattuna. Tästä valtion osuus olisi noin 540 miljoonaa euroa, kuntien osuus noin 115 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus noin 5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 10 miljoonaa euroa.

Työtulovähennyksen kasvattaminen alentaisi verotuottoa vuositasolla arviolta noin 95 miljoonaa euroa, josta valtion osuus olisi noin 60 miljoonaa euroa, kuntien osuus noin 30 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus noin 2 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 3 miljoonaa euroa.

Seuraavaan taulukkoon on koottu vuoden 2010 tuloveroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset eri tulotasolla olevien, alle 53-vuotiaiden palkansaajien veroasteisiin. Taulukon luvuissa on mukana valtion tulovero, keskimääräinen kunnallisvero, keskimääräinen kirkollisvero, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu sekä työntekijän eläkevakuutusmaksu ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu. Laskelmassa on käytetty vuoden 2009 keskimääräisiä kunnallis- ja kirkollisveroprosentteja sekä palkansaajamaksuja. Kun otetaan huomioon ansiotason nousu sekä palkansaajamaksuihin odotettavissa olevat korotukset, palkkatulon veroaste pysyisi suunnilleen vuoden 2009 tasolla. Pienituloisten verotus kevenisi perusvähennyksen koroittamisen seurauksena.

Palkkatulon veroaste, %

Palkkatulo, euroa vuodessa	Vuoden 2009 perusteet	Vuoden 2010 perusteet	Muutos %-yksikköä	Veron muutos euroa/vuosi
5 000	9,54	5,88	- 3,66	- 183
10 000	11,96	10,13	- 1,83	- 183
20 000	19,99	18,92	- 1,07	- 214
30 000	26,53	25,33	- 1,20	- 360
40 000	31,12	29,95	- 1,17	- 468
50 000	34,56	33,53	- 1,03	- 515
60 000	36,85	35,91	- 0,94	- 564
70 000	38,64	37,62	- 1,02	- 714
80 000	40,85	39,83	- 1,02	- 816
90 000	42,49	41,59	- 0,90	- 810
100 000	43,70	42,84	- 0,86	- 860
110 000	44,66	43,83	- 0,83	- 913
120 000	45,45	44,65	- 0,80	- 960

Perusvähennyksen kasvattaminen

Perusvähennyksen kasvattaminen keventäisi etuustulon veroastetta noin 1—8 prosenttiyksikköä tulovälillä noin 1 500—11 000 euroa vuodessa. Suurimmillaan kevennys olisi noin 2 200 euron vuosituloilla. Palkkatulon veroastetta vähennyksen kasvattaminen keventäisi noin 1—4 prosenttiyksikköä tulovälillä noin 2 500—16 000 euroa vuodessa. Suurimmillaan kevennys olisi noin 4 500 euron vuosituloilla. Eläketulon veroastetta vähennyksen kasvattaminen keventäisi noin 1—2 prosenttiyksikköä tulovälillä noin 9 500—15 000 euroa vuodessa. Suurimmillaan kevennys olisi noin 9 600 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen kasvattaminen alentaishi verotuottoja arviolta noin 195 miljoonalla eurolla, josta noin 40 prosenttia kohdistuisi eläketulon saajille, 40 prosenttia palkkatulon saajille ja arviolta noin 20 prosenttia muille, kuten etuustulon saajille.

Eläketulon veroperusteiden muuttaminen

Eläketulon veroperusteiden muuttaminen alentaishi verotuloja yhteensä noin 100 miljoonalla eurolla. Valtion osuus olisi noin 30 miljoonaa euroa, kuntien osuus noin 65 miljoonaa euroa, seurankuntien osuus noin 2 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 3 miljoonaa euroa. Eläketulon ve-

roaste olisi muutoksen jälkeen enintään palkansaajan veroasteen suuruinen, kun verrataan eläkkeensaajan ja 53 vuotta täyttäneen palkansaajan veroastetta.

Valtionverotuksen eläketulovähennyksen laskentakertoimen korottamisen ja kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen poistumaprocentin alentamisen lisäksi tässä esityksessä ehdotetut tuloveroasteikon lievennykset sekä perusvähennyksen korotus keventäisivät eläketulon verotusta. Toisaalta odotettavissa oleva sairaanhoitomaksun nousu kiristäisi eläkeläisten verotusta. Valtion tuloveroasteikon alimman tulorajan korottaminen pienentäisi valtionverotuksen eläketulovähennystä. Vähennyksen laskentakertoimen korottaminen kasvattaisi vähennystä, mutta ei yhtä paljon kuin asteikon alarajan korottaminen pienentäisi sitä. Toimenpiteiden yhteisvaikutuksena valtionverotuksen eläketulovähennys pienenisivuoden 2009 tasoon verrattuna. Eläketulon verotus kevenisi useimmilla tulotasoilla, mutta joillakin tulotasoilla se kiristyisi hieman edellä mainittujen muutosten seurauksena. Seuraavaan taulukkoon on koottu vuoden 2010 tuloveroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset eläketulon veroasteeseen eri tulotasoilla. Laskelmassa on käytetty vuoden 2009 keskimääräisiä kunnallis- ja kirkollisveroprosentteja sekä sairaanhoitomaksua.

Eläketulon veroaste, %

Eläketulo, euroa vuodessa	Vuoden 2009 perusteet	Vuoden 2010 perusteet	Muutos %-yksikköä	Veron muutos euroa/vuosi
5 000	0	0	0	0
10 000	3,97	1,84	- 2,13	- 213
20 000	20,55	19,79	- 0,76	- 152
30 000	25,72	25,74	0,02	6
40 000	31,60	30,53	- 1,07	- 428
50 000	33,95	32,99	- 0,96	- 480
60 000	35,52	34,64	- 0,88	- 528
70 000	37,31	36,25	- 1,06	- 742
80 000	39,13	38,14	- 0,99	- 792
90 000	40,55	39,61	- 0,94	- 846
100 000	41,68	40,79	- 0,89	- 890
110 000	42,61	41,75	- 0,86	- 946
120 000	43,38	42,55	- 0,83	- 996

3.2 Jaettavan yritystulon ja verotusyh-tymän tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Muutoksen arvioidaan alentavan pääomatu-loista kertyvää valtion tuloveron tuottoa noin 25 miljoonalla eurolla ja kasvattavan kuntien verotuloja noin 10 miljoonalla eurolla, seura-kuntien noin 1 miljoonalla eurolla ja Kansan-eläkelaitoksen sairaanhoitomaksun tuottoa noin 1 miljoonalla eurolla.

3.3 Verovapaat luovutusvoitot

Valtio on hankkinut vuosina 2004—2008 yhteensä noin 39 000 hehtaaria luonnonsuo-jelulain mukaisia suojelualueita, joiden yh-teenlaskettu arvo on ollut noin 77,2 miljoonaa euroa. Ehdotetun verovapauden johdosta valtion verotulot alenisivat arviolta noin 1 miljoonalla eurolla.

3.4 Työsuhdematkalippu

Työnantajien vuosi-ilmoituksista saatujen tietojen perusteella työsuhdematkalippua käytti vuonna 2008 noin 43 000 työntekijää. Työsuhdematkalipun käyttöön ottaneita työn-antajia oli noin 770. Nykyisellä käyttäjämää-rällä laskettuna ehdotettu muutos vähentäisi valtion tuloveron, kunnallisveron, kirkollis-veron ja sairausvakuutuksen sairaanhoito-maksun tuottoja arviolta yhteensä noin 1,5 miljoonaa euroa. Jos käyttäjämäärän arvioi-daan kaksinkertaistuvan eli olevan noin 86 000, verotuottomenetykset olisivat vajaat 4 miljoonaa euroa ja 150 000 käyttäjän tilan-teessa verotuottomenetykset olisivat vajaat 7 miljoonaa euroa. Jos käyttäjämäärä kasvaisi 250 000 työntekijään, verotuottomenetykset olisivat arvion mukaan yli 11 miljoonaa eu-roa, mutta näin suurta käyttäjämäärän lisäys-tä ei voida pitää todennäköisenä.

Työsuhdematkalipun käyttö on arvioitu ja-kautuva nykyisin siten, että kaupungin sisäis-tä liikennettä käyttäviä on 90 prosenttia, seu-tuliikennettä käyttäviä 5 prosenttia ja pidem-piä työmatkoja käyttäviä yhteensä 5 prosent-tia. Ehdotetun muutoksen johdosta työsuh-dematkalipun käytön arvioidaan lisääntyvän kaupungin ulkopuolisissa matkoissa, ja työ-suhdematkalipun käytön arvioidaan jakautu-

van jatkossa siten, että kaupungin sisäistä lii-kennettä käyttäviä olisi 60 prosenttia, seutu-liikennettä käyttäviä 20 prosenttia ja pidem-piä työmatkoja tekeviä yhteensä 20 prosent-tia.

3.5 Työsuhdelaina

Yleisten markkinakorkojen lasku on johta-nut alkuvuodesta 2009 tilanteeseen, jossa luottolaitoksen asiakkaille tarjotut korot oli-vat usein työntekijöillä käytössä olleita kor-koja alhaisemmat. Vuoden jälkimmäisellä puoliskolla tilanne on palautunut ennalleen. Ehdotettu sääntely ei vaikuttaisi suuresti ve-roedun määrään, joten esityksellä ei olisi merkittäviä taloudellisia vaikutuksia. Esitys kuitenkin selkeyttäisi oikeustilaa.

3.6 Asunnon ja työpaikan väliset mat-kakustannukset

Esityksellä olisi tarkoitus säilyttää nykyi-nen verotuskäytäntö kohdassa 2.8 esitetyn perustein korkeimman hallinto-oikeuden rat-kaisusta (KHO 2008:9) huolimatta. Esityk-sellä ei näin olisi merkittäviä taloudellisia vaikutuksia eikä se vaikuttaisi nykyiseen ve-rotuskäytäntöön. Esitys kuitenkin yksinker-taistaisi verotuksen toimittamista.

3.7 Pakolliset eläkevakuutukset

Maatalousyrittäjien eläkelaisissa tarkoitettuja vakuutettuja apurahansaajia on noin 1 200 ja arviolta vakuutettujen määrä tulee nouse-maan vuoden loppuun mennessä noin 3 000 apurahansaajaan. Apurahansaajan keskimää-räinen vuosityötulo on noin 18 000 euroa. Vakuuttamisesta syntyneet vuotuiset kustan-nukset ovat nykyisten maksuprosenttien mu-kaan noin 1 970 euroa. Tällä perusteella eh-dotetun muutoksen johdosta verotulot aleni-sivat arviolta noin 1 miljoonalla eurolla.

3.8 Korkoja koskevat muutokset

Vuonna 2008 veronlisäyksien ja viivekor-kojen kertymä oli noin 97 miljoonaa euroa, josta valtion osuus oli noin 63 miljoonaa eu-

roa ja muiden veronsaajien noin 34 miljoonaa euroa. Vuodelle 2010 viivekorko alenee viitekoron alenemisen seurauksena 8 prosenttiin, joka osaltaan pienentäisi ilman ehdotettua muutostakin viivästyskoroista muodostuvaa kertymää. Verohallinnon tietojen perusteella yritysten kasvaneet maksuvaikeudet lisäävät maksujärjestelyiden ja maksun lykkäysten kokonaismäärää niin kappale- kuin eumääräisesti. Tämän vuoksi veronlisäyksiä ja viivekorkojen kertymä ei korkotason laskusta huolimatta arvioida pienenevän. Kertymän arviointi on kuitenkin vaikeaa. Ehdotetulla 1 prosenttiyksikön alentamisella kokonaiskertymän arvioidaan alenevan noin 10 miljoonaa euroa, josta valtion osuuden arvioidaan olevan noin 6 miljoonaa euroa, kuntien osuuden noin 3 miljoonaa euroa, seurakuntien osuuden vajaat 0,5 miljoonaa euroa ja kansaneläkelaitoksen osuuden noin 0,5 miljoonaa euroa.

3.9 Vaikutukset kuntien ja seurakuntien verotuloihin sekä sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoon

Tässä esityksessä ehdotettujen veroperustemuutosten johdosta kuntien verotulot alenisivat yhteensä arviolta noin 373 miljoonalla eurolla. Tarkoituksena on antaa erikseen hallituksen esitys, jossa ehdotetaan veroperustemuutoksista johtuvan verotulojen alentumisen kompensoimista kunnille valtionosuusjärjestelmän kautta. Ehdotettujen veroperustemuutosten johdosta seurakuntien verotulot alenisivat yhteensä arviolta noin 20 miljoonalla eurolla.

Esityksessä ehdotetut veroperustemuutokset pienentäisivät sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoa arviolta noin 30 miljoonalla eurolla. Sairaanhoitomaksun maksuprosentti määräytyy sairausvakuutuslain 18 luvun perusteella siten, että maksun tuotolla katetaan puolet sairaanhoitovakuutuksen kustannuksista. Sairaanhoitomaksun suuruudesta säädetään vuosittain lailla.

Lisäksi verotuksen viivästyskorkojen alentaminen pienentäisi verotukseen liittyviä korkotuloja arviolta noin 10 miljoonalla eurolla vuonna 2010. Tästä kuntien osuus olisi noin 3 miljoonaa euroa, seurakuntien noin

0,5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen noin 0,5 miljoonaa euroa.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

Työsuhdematkalippua koskevat ehdotukset perustuvat kesäkuussa 2009 muistionsa julkaiseen Työsuhdematkalippujärjestelmän uudistaminen -työryhmän ehdotuksiin ja niiden pohjalta tehtyyn jatkovalmisteluun.

Luonnonsuojelualueiden luovutusvoiton verovapautta koskevat ehdotukset on valmisteltu yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa.

Esitystä on käsitelty kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2010 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

6 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan vuoden 2010 alusta. Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain sekä verotililain 32 §:n 2 momentin muutos olisi voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Vuoden 2010 tuloveroasteikkolakia sovellettaisiin vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa. Muita lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa. Tuloverolain 67 §:ää, 93 §:n 5 momenttia ja 96 §:n 5 momenttia sovellettaisiin kuitenkin jo vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa. Verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n säännöksiä osakkeiden vertailuarvojen ja osuuksien verotusarvojen tietojen julkisuutta koskevia säännöksiä sovellettaisiin jo vuodelta 2006 toimitettujen tietojen julkisuuteen, koska tiedot ovat olleet julkisia varallisuusverolain voimassaoloaikana ennen vuotta 2006. Niitä korkosäännöksiä, joissa säädetään 0,5 prosenttiyksikön vähimmäiskorosta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettaviin korkoihin.

Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa tarkoitettuja säännöksiä veronlisäyksestä ja viivekorosta, verotililain 32 §:n 2 momentissa tarkoitettua säännöstä viivästyskorosta sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:n 6 momentissa tarkoitettua säännöstä laiminlyöntimaksusta sovelletaan ve-

ronlisäykseen ja viivekorkoon sekä viivästyskorkoon, jotka lasketaan 1 päivästä tammikuuta 2010 joulukuun 31 päivään 2010.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Vuoden 2010 tuloveroasteikkolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
 Vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

2 §
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
15 200 — 22 600	8	6,5
22 600 — 36 800	489	17,5
36 800 — 66 400	2 974	21,5
66 400 —	9 338	30,0

2.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 131 §:n 6 momentti, sellaisena kuin se on laissa 716/2004,

muutetaan 15 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 ja 3 momentti, 64 §:n 2 momentti, 67 §, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti ja 106 § sekä 125 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 1 momentti laissa 716/2004, 64 §:n 2 momentti laissa 1128/2005, 67 § laissa 1020/1998, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti ja 125 §:n 2 momentti laissa 946/2008 sekä 106 § laissa 858/2005, ja

lisätään 48 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 896/2001, uusi 4 kohta, 93 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 946/2008, uusi 5 momentti sekä 96 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 772/2004 ja 1115/2005, uusi 5 momentti seuraavasti:

15 §

Verotusyhtymän ja sen osakkaan verotus

Verotusyhtymä ei ole erillinen verovelvolinen. Verotusyhtymälle vahvistetaan kuitenkin maatalouden puhdas tulo tai tappiollinen puhdas tulo ja muun toiminnan puhdas tulo tai tappiollinen puhdas tulo.

osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettava yritystulo katsotaan kuitenkin kokonaan ansiotuloksi, jollei 2 momentista muuta johdu.

38 §

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-

39 §

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Osakkaan ennen verovuoden

delta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta osuus verotusyhtymän maatalouden tulosta katsotaan kuitenkin kokonaan ansiotuloksi.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän muusta kuin maatalouden tulosta katsotaan pääomatuloksi.

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Omaisuuksien luovutuksesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa, jos verovelvollinen luovuttaa

4) kiinteää omaisuutta valtiolle tai valtion liikelaitokselle luonnonsuojelulaissa (1096/1996) tarkoitettuihin luonnonsuojelualueisiin.

64 §

Luontoisetu

Työnantajan työntekijälleen antama enintään 200 euron arvoinen joukkoliikenteen henkilökohtainen matkalippu asunnon ja työpaikan välistä matkaa varten on verovapaata tuloa. Lisäksi matkalippu on verovapaata tuloa 600 euron ylittävältä osalta 3 400 euroon asti.

67 §

Työsuhdelaina

Veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan korkoetu työsuhteen perusteella saadusta lainasta siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin viitekorko, jos lainan korko on sidottu yleisesti markkinoilla käytössä olevaan lainan viitekorkoon. Jos lainan korkoa ei ole sidottu viitekorkoon, veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan korkoetu siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin 12 kuukauden euribor-korko vuoden ensimmäisenä päivänä.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Maataloudenharjoittaja, liikkeen- tai ammatinharjoittaja, elinkeinoyhtymän ja muun yhtymän osakas sekä osakeyhtiön ja muun yhteisön osakas saa vähentää ansiotulostaan asunnon ja yrityksessä olevan työpaikan välisistä matkoista aiheutuneet matkakustannukset siten kuin edellä säädetään.

96 §

Pakolliset vakuutusmaksut

Maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 1 a §:ssä tarkoitettulla apurahansaajalla on lisäksi oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan mainitun lain mukainen pakollinen ryhmähenkivakuutusmaksu sekä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukainen tapaturmavakuutusmaksu.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,78 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulo-

vähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 56 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 2 200 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 5,2 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 650 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa kuitenkin siten, että 67 §:ää, 93 §:n 5 momenttia ja 96 §:n 5 momenttia sovelletaan jo vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa.

3.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta ja 22 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995), 23 a §:n 6 momentti, 40 §:n 2 momentti, 43 §:n 2 momentti, 59 § ja 77 §:n 5 momentti sekä väliaikaisesti 22 a §:n 6 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 22 a §:n 6 momentti ja 23 a §:n 6 momentti laissa 565/2004, 40 §:n 2 momentti ja 43 §:n 2 momentti laissa 345/2002 sekä 59 § ja 77 §:n 5 momentti laissa 1079/2005, seuraavasti:

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Laiminlyöntimaksu ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen meno. Laiminlyöntimaksu tilitetään valtiolle. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle laiminlyöntimaksulle peritään vuotuista korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden aikana sovellettava korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko vähennettynä yhdellä prosenttiyksiköllä. Maksamattomalle laiminlyöntimaksulle perittävä korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

23 a §

Muutoksenhaku

Jos laiminlyöntimaksua muutoksenhaun johdosta palautetaan, palautettavalle maksulle maksetaan maksupäivästä takaisinmaksupäivään korko, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

40 §

Yhteisökorko

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suoritukseksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle laskeaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään 1 momentissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

43 §

Jäännösveron korko ja palautuskorko

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin viitekorko lisättyinä kahdella prosenttiyksiköllä.

59 §

Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Verovelvollisen kuoltua toimitettava verotuksen oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Verotusmenettelystä annetun lain 56 §:n

4 momentin nojalla toimitettava verotuksen oikaisu on tällöin toimitettava kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu Verohallinnolle.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

— — — — —
Jäännösveron korko on muutostilanteessa 43 §:n 2 momentissa säädetyn suuruinen verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta jäännösveron korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Maksettava yhteisökorko on muutostilanteessa 40 §:n 1 momentissa säädetyn suuruinen verovel-

vollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

—
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 22 a §:n 6 momentti on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon. Lain 22 a §:n 6 momenttia sovelletaan kuitenkin korkoon, joka lasketaan 1 päivästä tammikuuta 2010 joulukuun 31 päivään 2010. Lain 59 §:n säännöstä verotuksen oikaisun määräajasta sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

4.

Laki**verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain 6 §, sellaisena kuin se on laeissa 1154/2005 ja 1156/2005, seuraavasti:

6 §*Kiinteistöverotuksen julkiset tiedot ja eräät muut julkiset verotustiedot*

Julkisia verotustietoja ovat:

1) kiinteistötunnus, kiinteistön laskennallinen kiinteistövero sekä kiinteistöverovelvollisen nimi;

2) varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 5 §:n mukainen tieto muun kuin julkisesti noteeratun osakkeen vertailuarvosta sekä mainitun lain 26 §:n 2 momentin mukainen tieto maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden verotusarvosta, jonka Verohallinto on vahvistanut;

3) eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksesta annetun lain (680/1976) nojalla veronhuojennuksen saaneen yhteisön

nimi sekä tieto siitä, mitä verovuosia huojennus koskee;

4) tonnistoverolain (476/2002) nojalla tonnistoverovelvolliseksi hyväksytyn yhtiön nimi, tonnistoverokauden alkaminen sekä hyväksymisen peruuttaminen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tieto on julkinen verotuksen päättymishetken mukaisena ja tulee julkiseksi kiinteistöverotuksen päättyttyä. Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu tieto on julkinen verotuksen päättymishetken mukaisena ja tieto tulee julkiseksi yhteisön verotuksen päättyttyä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2006 toimitetun verotuksen tietoihin.

5.

Laki**valmisteverotuslain 39 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 39 §, sellaisena kuin se on laissa 569/2004, seuraavasti:

39 §

Tulliviranomaisen on ilman hakemusta viipymättä suoritettava verovelvolliselle tämän liikaa suorittama valmistevero. Jos veronoinnaisun tai valituksen johdosta valmisteveroa palautetaan, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Takaisin perittävälle, liikaa palautetulle valmisteverolle peritään korko. Korko laske-

taan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Korko lasketaan liikaa palautetun valmisteveron maksupäivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korkoa ei peritä 17 euroa pienemmästä takaisin perittävästä määrästä. Peritty korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

6.

Laki**maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain 10 ja 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (603/2006) 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 4 momentti seuraavasti:

10 §

Oikaisu hakijan vahingoksi

Oikaisun tai muutoksenhaun perusteella maksuunpannulle määrälle peritään korkoa. Korko lasketaan veronpalautuspäätöksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

11 §

Oikaisuvaatimus

Oikaisun perusteella palautettavalle määrälle maksetaan korkoa. Korko lasketaan veronpalautuksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä palautuspäivään. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

7.

Laki

rataverolain 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä kesäkuuta 2003 annetun rataverolain (605/2003) 20 § seuraavasti:

20 §

(609/2005) säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos rataveroa palautetaan maksuunpanon, oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle verolle maksetaan veronkantolaissa

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

8.

Laki**väylämaksulain 28 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun väylämaksulain (1122/2005) 28 §
1 momentti seuraavasti:

28 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos väylämaksua palautetaan maksunoikaisun tai valituksen johdosta, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä

kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Korko lasketaan maksupäivästä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

9.

Laki**tullilain 39 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 39 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 570/2004, seuraavasti:

39 §

Jos tullia on koodeksin 236 artiklassa tarkoitetun tullinpalautushakemuksen tai valituksen johdosta palautettu, palautettavalle määrälle suoritetaan korkoa. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Korko lasketaan tullinpalautushakemuksen tai valituksen vireilletulopäivästä taikka, jos tulli on maksettu vasta mainittujen ajankohtien jälkeen, tullin maksupäivästä takaisinmaksu-

päivään. Jos valituksessa tarkoitettusta asiasta on tehty aikaisemmin tullinpalautushakemus, joka on hylätty, korko lasketaan hakemuksen vireilletulopäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle tullinpalautukselle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

10.**Laki****veronkantolain 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 5 päivänä elokuuta 2005 annetun veronkantolain (609/2005) 22 § seuraavasti:

22 §

Korkokanta palautusta maksettaessa

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa, se lasketaan, jollei asianomaisessa verolaissa toisin säädetä, vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä

kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

11.

Laki**verotililain 31 §:n muuttamisesta ja 32 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 7 päivänä elokuuta 2009 annetun verotililain (604/2009) 31 §:n 3 momentti ja väliaikaisesti 32 §:n 2 momentti seuraavasti:

31 §

Hyvityskorko

Hyvityskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

32 §

Viivästyskorko

Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä kuudella prosenttiyksiköllä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 32 §:n 2 momentti on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Lain 31 §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

Lain 32 §:n 2 momenttia sovelletaan viivästyskorkoon, joka lasketaan 1 päivästä tammikuuta 2010 joulukuun 31 päivään 2010.

12.

Laki**veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 1 momentti ja 4 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 346/2002, seuraavasti:

2 §

Veronlisäys

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä kuudella prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

— — — — —

4 §

Viivekorko

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-
tyneelle maksamattomalle verolle lasketaan
viivekorko, joka on määrältään kutakin ka-
lenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden
korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko li-
sättynä kuudella prosenttiyksiköllä, yhteensä
kuitenkin vähintään kolme euroa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta
2010.

Lakia sovelletaan veronlisäykseen ja viive-
korkoon, jotka lasketaan 1 päivästä tammi-
kuuta 2010 joulukuun 31 päivään 2010.

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

2.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 131 §:n 6 momentti, sellaisena kuin se on laissa 716/2004,

muutetaan 15 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 ja 3 momentti, 64 §:n 2 momentti, 67 §, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti ja 106 § sekä 125 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 1 momentti laissa 716/2004, 64 §:n 2 momentti laissa 1128/2005, 67 § laissa 1020/1998, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti ja 125 §:n 2 momentti laissa 946/2008 sekä 106 § laissa 858/2005, ja

lisätään 48 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 896/2001, uusi 4 kohta, 93 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 946/2008, uusi 5 momentti sekä 96 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 772/2004 ja 1115/2005, uusi 5 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

15 §

15 §

Verotusyhtymän ja sen osakkaan verotus

Verotusyhtymän ja sen osakkaan verotus

Verotusyhtymä ei ole erillinen verovelvolinen. Verotusyhtymälle vahvistetaan kuitenkin maatalouden puhdas tulo tai tappiollinen puhdas tulo ja muun toiminnan puhdas tulo tai tappiollinen puhdas tulo. *Verotusyhtymän maatilatalouden tuloverolain 11 §:n mukainen metsätalouden puhdas tulo vahvistetaan myös erikseen.*

Verotusyhtymä ei ole erillinen verovelvolinen. Verotusyhtymälle vahvistetaan kuitenkin maatalouden puhdas tulo tai tappiollinen puhdas tulo ja muun toiminnan puhdas tulo tai tappiollinen puhdas tulo.

38 §

38 §

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan

yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella. *Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettava yritystulo katsotaan kuitenkin kokonaan ansiotuloksi, jollei 2 momentista muuta johdu.*

39 §

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän muusta kuin maatalouden tulosta katsotaan pääomatuloksi. *Osuus verotusyhtymän maatalouden tuloverolain 11 §:n mukaisesta metsätalouden puhtaasta tulosta katsotaan kuitenkin ansiotuloksi.*

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Omaisuuksien luovutuksesta saatu voitto ei

39 §

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. *Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta osuus verotusyhtymän maatalouden tulosta katsotaan kuitenkin kokonaan ansiotuloksi.*

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän muusta kuin maatalouden tulosta katsotaan pääomatuloksi.

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Omaisuuksien luovutuksesta saatu voitto ei

ole veronalaista tuloa, jos verovelvollinen luovuttaa

ole veronalaista tuloa, jos verovelvollinen luovuttaa

4) kiinteää omaisuutta valtiolle tai valtion liikelaitokselle luonnonsuojelulaissa (1096/1996) tarkoitetuksi luonnonsuojelualueeksi.

64 §

Luontoisetu

Työnantajan työntekijälleen antama joukko- liikenteen henkilökohtainen matkalippu asunnon ja työpaikan välistä matkaa varten arvostetaan 75 prosenttiin lipun käyvästä arvosta.

Työnantajan työntekijälleen antama *enintään 200 euron arvoinen* joukkoliikenteen henkilökohtainen matkalippu asunnon ja työpaikan välistä matkaa varten *on verovapaata tuloa. Lisäksi matkalippu on verovapaata tuloa 600 euron ylittävältä osalta 3 400 euroon asti.*

64 §

Luontoisetu

67 §

Työsuhdelaina

Veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan korkoetu työsuhteen perusteella saadusta lainasta siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin eräistä viitekoroista annetun lain (996/1998) 1 §:ssä tarkoitettu asianomaisen ministeriön vahvistama peruskorko.

Veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan korkoetu työsuhteen perusteella saadusta lainasta siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin *viitekorko, jos lainan korko on sidottu yleisesti markkinoilla käytössä olevaan lainan viitekorkoon. Jos lainan korkoa ei ole sidottu viitekorkoon, veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan korkoetu siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko on alempi kuin 12 kuukauden euribor-korko vuoden ensimmäisenä päivänä.*

67 §

Työsuhdelaina

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Maataloudenharjoittaja, liikkeen- tai ammatinharjoittaja, elinkeinoyhtymän ja muun yhtiön osakas sekä osakeyhtiön ja muun yhteisön osakas saa vähentää ansiotulostaan asunnon ja yrityksessä olevan työpaikan välisistä matkoista aiheutuneet matkakustannukset.

set siten kuin edellä säädetään.

96 §

Pakolliset vakuutusmaksut

96 §

Pakolliset vakuutusmaksut

Maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 1 a §:ssä tarkoitettulla apurahansaajalla on lisäksi oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan mainitun lain mukainen pakollinen ryhmähenkivakuutusmaksu sekä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukainen tapaturmavakuutusmaksu.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,65 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,78 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 62 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 56 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 1 480 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 5,2 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 600 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitykseen ei 1 momentista poiketen sovelleta verovuosina 2005—2009 enimmäismäärää, siltä osin kuin alijäämähyvitys johtuu yrittäjäosakkaan osakkeiden hankintaan käytetyn velan koroista tai 54 c §:n nojalla vähennyskelpoisesta takaisin maksetusta osakaslainasta. Yrittäjäosakkaalla tarkoitetaan osakasta, jota ei työntekijäin eläkelain 1 d §:n mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhhteessa olevana. Osakkeiden hankintaan käytetyn velan korko ja takaisin maksettu osakaslaina vähennetään 60 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tulonhankkimiskulujen, tappioiden ja korkojen jälkeen.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 2 200 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 5,2 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 650 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

(6 mom. kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa kuitenkin siten, että 67 §:ää, 93 §:n 5 momenttia ja 96 §:n 5 momenttia sovelletaan jo vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa.

3.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta ja 22 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995), 23 a §:n 6 momentti, 40 §:n 2 momentti, 43 §:n 2 momentti, 59 § ja 77 §:n 5 momentti sekä väliaikaisesti 22 a §:n 6 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 22 a §:n 6 momentti ja 23 a §:n 6 momentti laissa 565/2004, 40 §:n 2 momentti ja 43 §:n 2 momentti laissa 345/2002 sekä 59 § ja 77 §:n 5 momentti laissa 1079/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

22 a §

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Laiminlyöntimaksu

Laiminlyöntimaksu ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen meno. Laiminlyöntimaksu tilitetään valtiolle. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle laiminlyöntimaksulle peritään vuotuista korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden aikana sovellettava korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko. Maksamattomalle laiminlyöntimaksulle perittävä korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

Laiminlyöntimaksu ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen meno. Laiminlyöntimaksu tilitetään valtiolle. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle laiminlyöntimaksulle peritään vuotuista korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden aikana sovellettava korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko *vähennettynä yhdellä prosenttiyksiköllä*. Maksamattomalle laiminlyöntimaksulle perittävä korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

23 a §

23 a §

Muutoksenhaku

Muutoksenhaku

Jos laiminlyöntimaksua muutoksenhaun johdosta palautetaan, palautettavalle maksulle maksetaan maksupäivästä takaisinmaksupäi-

Jos laiminlyöntimaksua muutoksenhaun johdosta palautetaan, palautettavalle maksulle maksetaan maksupäivästä takaisinmaksu-

vään korko, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

päivään korko, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. *Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.* Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

40 §

Yhteisökorko

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suoritukseksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään 1 momentissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

40 §

Yhteisökorko

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suoritukseksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään 1 momentissa tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.*

43 §

Jäännösveron korko ja palautuskorko

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä.

43 §

Jäännösveron korko ja palautuskorko

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.* Siltä osin kuin jäännösvero ylittää 10 000 euroa, jäännösveron korko on kuitenkin viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä.

59 §

Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Verovelvollisen kuoltua toimitettava verotuksen oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Verotus on tällöin oikaistava kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu verovirastolle.

59 §

Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Verovelvollisen kuoltua toimitettava verotuksen oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. *Verotusmenettelystä annetun lain 56 §:n 4 momentin nojalla toimitettava verotuksen oikaisu* on tällöin toimitettava kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu *Verohallinnolle.*

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Jäännösveron korko on muutostilanteessa 43 §:n 2 momentissa säädetyn suuruinen verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta jäännösveron korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Maksettava yhteisökorko on muutostilanteessa 40 §:n 1 momentissa säädetyn suuruinen verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Jäännösveron korko on muutostilanteessa 43 §:n 2 momentissa säädetyn suuruinen verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta jäännösveron korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia*. Maksettava yhteisökorko on muutostilanteessa 40 §:n 1 momentissa säädetyn suuruinen verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun. Sen jälkeiseltä ajalta yhteisökorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia*.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 . Lain 22 a §:n 6 momentti on voimas-
sa 31 päivään joulukuuta 2010.*

*Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta
2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan
korkoon. Lain 22 a §:n 6 momenttia sovelle-
taan kuitenkin korkoon, joka lasketaan 1 päi-
vältä tammikuuta 2010 joulukuun 31 päivään
2010. Lain 59 §:n säännöstä verotuksen oi-
kaisun määräajasta sovelletaan ensimmäisen
kerran vuodelta 2006 toimitettavassa vero-
tuksessa.*

4.

Laki**verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain 6 §, sellaisena kuin se on laeissa 1154/2005 ja 1156/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

*Kiinteistöverotuksen julkiset tiedot ja eräät
 muut julkiset verotustiedot*

Julkisia verotustietoja ovat:
 1) kiinteistön laskennallinen kiinteistövero, kiinteistövero sekä kiinteistöverovelvollisen nimi;

3) eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksesta annetun lain (680/1976) nojalla veronhuojennuksen saaneen yhteisön nimi sekä tieto siitä, mitä verovuosia huojennus koskee;

4) tonnistoverolain (476/2002) nojalla tonnistoverovelvolliseksi hyväksytyn yhtiön nimi, tonnistoverokauden alkaminen sekä hyväksymisen peruuttaminen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tieto on julkinen verotuksen päättymishetken mukaisena ja tulee julkiseksi kiinteistöverotuksen päättyttyä.

6 §

*Kiinteistöverotuksen julkiset tiedot ja eräät
 muut julkiset verotustiedot*

Julkisia verotustietoja ovat:
 1) *kiinteistötunnus*, kiinteistön laskennallinen kiinteistövero sekä kiinteistöverovelvollisen nimi;

2) *varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 5 §:n mukainen tieto muun kuin julkisesti noteeratun osakkeen vertailuarvosta sekä mainitun lain 26 §:n 2 momentin mukainen tieto maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden verotusarvosta, jonka Verohallinto on vahvistanut;*

3) eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksesta annetun lain (680/1976) nojalla veronhuojennuksen saaneen yhteisön nimi sekä tieto siitä, mitä verovuosia huojennus koskee;

4) tonnistoverolain (476/2002) nojalla tonnistoverovelvolliseksi hyväksytyn yhtiön nimi, tonnistoverokauden alkaminen sekä hyväksymisen peruuttaminen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tieto on julkinen verotuksen päättymishetken mukaisena ja tulee julkiseksi kiinteistöverotuksen päättyttyä. *Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu tieto on julkinen verotuksen päättymishetken mukaisena ja tieto tulee julkiseksi yhteisön verotuksen päättyttyä.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2006 toimitetun verotuksen tietoihin.

5.

Laki

valmisteverotuslain 39 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 39 §, sellaisena kuin se on laissa 569/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

39 §

Tulliviranomaisen on ilman hakemusta viipymättä suoritettava verovelvolliselle tämän liikaa suorittama valmistevero. Jos veronoinnituksen tai valituksen johdosta valmisteveroa palautetaan, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Takaisin perittävälle, liikaa palautetulle valmisteverolle peritään korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan liikaa palautetun valmisteveron maksupäivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korkoa ei peritä 17 euroa pienemmästä takaisin perittävästä määrästä. Peritty korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

39 §

Tulliviranomaisen on ilman hakemusta viipymättä suoritettava verovelvolliselle tämän liikaa suorittama valmistevero. Jos veronoinnituksen tai valituksen johdosta valmisteveroa palautetaan, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia*. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Takaisin perittävälle, liikaa palautetulle valmisteverolle peritään korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia*. Korko lasketaan liikaa palautetun valmisteveron maksupäivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korkoa ei peritä 17 euroa pienemmästä takaisin perittävästä määrästä. Peritty korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen

meno.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

6.

Laki**maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain 10 ja 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (603/2006) 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

10 §

*Oikaisu hakijan vahingoksi**Oikaisu hakijan vahingoksi*

Oikaisun tai muutoksenhaun perusteella maksuunpannulle määrälle peritään korkoa. Korko lasketaan veronpalautuspäätöksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Oikaisun tai muutoksenhaun perusteella maksuunpannulle määrälle peritään korkoa. Korko lasketaan veronpalautuspäätöksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia*.

11 §

11 §

*Oikaisuvaatimus**Oikaisuvaatimus*

Oikaisun perusteella palautettavalle määrälle maksetaan korkoa. Korko lasketaan veronpalautuksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä palautuspäi-

Oikaisun perusteella palautettavalle määrälle maksetaan korkoa. Korko lasketaan veronpalautuksen maksukuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä palautus-

vään. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

päivään. Korko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

7.

Laki

rataverolain 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 27 päivänä kesäkuuta 2003 annetun rataverolain (605/2003) 20 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

20 §

20 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos rataveroa palautetaan maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle verolle maksetaan veronkantoasetuksessa (903/1978) säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Jos rataveroa palautetaan maksuunpanon, oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle verolle maksetaan *veronkantolaissa (609/2005)* säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

8.

Laki**väylämaksulain 28 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun väylämaksulain (1122/2005) 28 § 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

28 §

28 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos väylämaksua palautetaan maksunoikaisun tai valituksen johdosta, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan maksupäivästä.

— — — — —

Jos väylämaksua palautetaan maksunoikaisun tai valituksen johdosta, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia*. Korko lasketaan maksupäivästä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

9.

Laki**tullilain 39 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 39 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 570/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

39 §

Jos tullia on koodeksin 236 artiklassa tarkoitetun tullinpalautushakemuksen tai valituksen johdosta palautettu, palautettavalle määrälle suoritetaan korkoa. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan tullinpalautushakemuksen tai valituksen vireilletulopäivästä taikka, jos tulli on maksettu vasta mainittujen ajankohtien jälkeen, tullin maksupäivästä takaisinmaksupäivään. Jos valituksessa tarkoitettua asiasta on tehty aikaisemmin tullinpalautushakemus, joka on hylätty, korko lasketaan hakemuksen vireilletulopäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle tullinpalautukselle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

39 §

Jos tullia on koodeksin 236 artiklassa tarkoitetun tullinpalautushakemuksen tai valituksen johdosta palautettu, palautettavalle määrälle suoritetaan korkoa. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia*. Korko lasketaan tullinpalautushakemuksen tai valituksen vireilletulopäivästä taikka, jos tulli on maksettu vasta mainittujen ajankohtien jälkeen, tullin maksupäivästä takaisinmaksupäivään. Jos valituksessa tarkoitettua asiasta on tehty aikaisemmin tullinpalautushakemus, joka on hylätty, korko lasketaan hakemuksen vireilletulopäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle tullinpalautukselle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

10.

Laki**veronkantolain 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä elokuuta 2005 annetun veronkantolain (609/2005) 22 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

22 §

22 §

Korkokanta palautusta maksettaessa

Korkokanta palautusta maksettaessa

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa, se lasketaan, jollei asianomaisessa verolaissa toisin säädetä, vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa, se lasketaan, jollei asianomaisessa verolaissa toisin säädetä, vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. *Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.* Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

11.

Laki**verotililain 31 §:n muuttamisesta ja 32 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 7 päivänä elokuuta 2009 annetun verotililain (604/2009) 31 §:n 3 momentti ja väliaikaisesti 32 §:n 2 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

31 §

31 §

*Hyvityskorko**Hyvityskorko*

Hyvityskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Hyvityskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, *kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.*

32 §

32 §

*Viivästyskorko**Viivästyskorko*

Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä 7 prosenttiyksiköllä.

Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä *kuudella* prosenttiyksiköllä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 32 §:n 2 momentti on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Lain 31 §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja sen jälkeiseltä ajalta laskettavaan korkoon.

Lain 32 §:n 2 momenttia sovelletaan viivästyskorkoon, joka lasketaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja joulukuun 31 päivään 2010.

12.

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 1 momentti ja 4 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 346/2002, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Veronlisäys

Veronlisäys

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä *kuudella* prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

4 §

4§

Viivekorko

Viivekorko

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-
tyneelle maksamattomalle verolle lasketaan
viivekorko, joka on määrältään kutakin ka-
lenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korko-
lain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä
seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kui-
tenkin vähintään kolme euroa.

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-
tyneelle maksamattomalle verolle lasketaan
viivekorko, joka on määrältään kutakin ka-
lenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden
korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisät-
tynä *kuudella* prosenttiyksiköllä, yhteensä
kuitenkin vähintään kolme euroa.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta
2010.*

*Lakia sovelletaan veronlisäykseen ja viive-
korkoon, jotka lasketaan 1 päivästä tammi-
kuuta 2010 joulukuun 31 päivään 2010.*